

życie politechniki

Święto Politechniki Białostockiej w dwóch odsłonach

Zamiejscowy Wydział Leśny PB w Hajnówce

Sukcesy naszych studentów

W poszukiwaniu wzorców jakości kształcenia

SAMK w Finlandii

W numerze:

aktualności

Święto Politechniki Białostockiej w dwóch odsłonach	4
Klub Uczelniany AZS Politechniki Białostockiej ma 45 lat	6
Budowa Roku 2009 w Regionie Północno-Wschodnim	7
Politechnika piąta w Futsalu	8
Turniejowe zmagania judoków	9
Czy Instytut Innowacji i Technologii jest innowacją?	11
Zamiejszczy Wydział Leśny Politechniki Białostockiej w Hajnówce	13
Etap regionalny XVIII Olimpiady Informatycznej na Wydziale Informatyki	16
Nagrody dla absolwentów Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska	17

nauka

Nowy profesor w Politechnice Białostockiej	21
Kolokwium habilitacyjne na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska	22
Pierwszy doktor z Niemiec na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska	23
Pracownicy Wydziału Elektrycznego wykonują poligonowe badania nowego systemu ochrony odgromowej sieci trakcji elektrycznej PKP	24
Obrony rozpraw doktorskich na Wydziale Elektrycznym	26
XIII Krajowa Konferencja „Światłowody i ich zastosowanie” Białystok – Białowieża	27
Michał Kuciej laureatem konkursu „Iuventus Plus”	28
Konferencja „Współpraca akademicka – stypendia, badania, rozwój”	31
Konferencja „Rozwijanie kompetencji matematycznych i podstawowych kompetencji naukowych i technicznych w projektach współpracy europejskiej”	32
W poszukiwaniu wzorców jakości kształcenia. Finlandzki SAMK	33

mieszanka studencka

Belfer Roku 2010 wybrany!	36
Robert Kondracki przewodniczącym komisji zagranicznej w Parlamencie Studentów Rzeczypospolitej Polskiej	37
Nasi studenci naturalnie najlepsi!	38
Imagine Cup 2011 – sukcesy studentów Politechniki Białostockiej	39
Kolejny sukces drużyny MAGMY	39
Politechnika Białostocka jest Akademickim Mistrzem Polski w Futsalu	40
Brąz Akademickich Mistrzostw Polski dla drużyny ergometru wioślarskiego PB	40
Medalowy sezon kolarzy górskich AZS Politechniki Białostockiej	41
Debate ekumeniczna na Wydziale Zarządzania	42
Niech się święci liczba Pi !	42
„e-Biuletyn” – internetowy magazyn studencki	43
Politechnika Dzieciom	44
Śnieżynki i Mikołaje, czyli studenci dzieciom	44
Z wizytą w Moskiewskim Państwowym Uniwersytecie Budowlanym	45

z archiwalnej teki...

30 lat Biblioteki Wydziału Elektrycznego	48
O sali wykładowej H-130	49

varia

Wystawy pracowników WA PB w Arsenalu i Ratuszu	51
ARBORES VITAE ostatnia taka puszcza	52
TV HD Politechniki Białostockiej	53
IX Podlaski Festiwal Nauki i Sztuki	53

Życie Politechniki	Pismo Politechniki Białostockiej. Numer 1/2011. Nakład: 600 egz.
<i>Redakcja:</i>	Agnieszka Halicka, Monika Rokicka
<i>Współpraca:</i>	Agnieszka Gierjekiewicz-Wróbel
<i>Korekta:</i>	Magdalena Niedzwiedzka
<i>Zdjęcie na okładce:</i>	Dzień Otwarty na Politechnice Białostockiej, fot. Bartłomiej Abakanowicz
<i>Zdjęcia:</i>	zasoby PB, materiały nadesłane
<i>Skład:</i>	Joanna Ziolkowska, Oficyna Wydawnicza
<i>Druk i oprawa:</i>	Oficyna Wydawnicza Politechniki Białostockiej
<i>Wydawca:</i>	Politechnika Białostocka, ul. Wiejska 45A, Białystok, tel. 85 746 97 24

ISSN 1641-3369

Wersja internetowa: <http://www.pb.edu.pl/Zycie-Politechniki.html>

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów, korekty nadesłanych materiałów, a także do publikacji materiałów w dogodnym dla redakcji czasie i kolejności.

Święto Politechniki Białostockiej w dwóch odsłonach

Święto Politechniki Białostockiej przebiega według scenariusza, w którym najważniejszą część zajmują uroczyste promocje doktorskie i doktorów habilitowanych. 2 grudnia 2010 roku do Auli Dużej przy Wydziale Elektrycznym przybyli senatorowie PB, promowani doktorzy i doktorzy habilitowani oraz wytypowani do medali i odznaczeń pracownicy uczelni. Gośćmi uroczystości byli przedstawiciele władz miejskich i wojewódzkich, kościelnych, a także rektorzy i dziekani białostockich uczelni wyższych. Oprawę artystyczną zapewnił Chór Politechniki Białostockiej.

W 2010 roku w Politechnice Białostockiej cztery osoby otrzymały tytuły profesorskie od Prezydenta RP: nauki rolnicze – prof. dr hab. Antoni M. Kosmała (Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska), nauki techniczne – prof. dr hab. Jarosław Stepaniuk (Wydział Informatyki) oraz prof. dr hab. inż. Józef Błachnio (Wydział Mechaniczny), nauki matematyczne – prof. dr hab. Zbigniew J. Bartosiewicz (Wydział Informatyki).

Osiem osób otrzymało stopień naukowy doktora habilitowanego. Dr hab. inż. arch. Aleksander Asanowicz oraz dr hab. Elżbieta Banecka (Wydział Architektury), dr hab. Edwin Koźniewski oraz dr hab. inż. Andrzej Kobryń (Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska), dr hab. Ewa K. Czech (Wydział Zarządzania), dr hab. inż. Tomasz K. Oszako (Zamiejscowy Wydział Leśny w Hajnówce) swoje kolokwia habilitacyjne odbyli przed radami naukowymi innych uczelni niż Politechnika Białostocka. Natomiast dr hab. inż. Maria J. Sulewska i dr hab. inż. Tadeusz Chyży swoje wykłady habilitacyjne wygłaszali przed Radą Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska PB.

W 2010 roku przeprowadzono w Politechnice Białostockiej łącznie 15 procedur uwiecznionych nadaniem stopni naukowych doktorów. Zgodnie z przyjętym scenariuszem uroczystości, po złożeniu uroczystego ślubowania, nowo promowani otrzymali dyplomy doktorów Politechniki Białostockiej, które wręczył Rektor oraz Dziekani. Doktorzy przyjęli także gratulacje od swoich promotorów. Siedmiu pracowników PB otrzymało stopień naukowy doktora na mocy uchwał innych uczelni – oni także odebrali stosowne gratulacje i pamiątkowe dyplomy.

W programie obchodów Święta Szkoły znalazło się miejsce na wręczenie medali za długoletnią służbę, przyznawanych przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Otrzymali je pracownicy, którzy swoją pracą i zaangażowaniem tworzyli dorobek naszej uczelni. Wicewojewoda Podlaski Wojciech Dzierżgowski udekorował medalem za długoletnią służbę łącznie 50 osób (złotym 28 osób, srebrnym 8, brązowym 14).

Podczas uroczystości wręczono także odznakę „Zasłużony dla Politechniki Białostockiej”. Przyznano ją panom: prof. dr. hab. inż. Władysławowi Dybczyńskiemu, prof. dr. hab. inż. Andrzejowi Masłowskiemu i dr. hab. inż. Kazimierzowi Cywińskiemu.

Obchody Święta Politechniki Białostockiej uświetniła bogato ilustrowana wystawa przedstawiająca dokonania Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, którą można było oglądać w holu WE.

Podpisanie Aktu Erekcyjnego budowy Centrum Nowoczesnego Kształcenia PB

Centrum Nowoczesnego Kształcenia PB powstaje u zbiegu ulic Zwierzynieckiej i Świerkowej. Uroczystość podpisania aktu erekcyjnego budynku CNK PB odbyła się 3 grudnia 2010 r. w Auli Dużej Wydziału Elektrycznego (ze względu na siarzysty mróz i śnieg zrezygnowano z organizacji imprezy na terenie budowy). Na podwyższeniu pojawił się biały pustak, w którym złożono i zabetonowano tubę z aktem erekcyjnym, numerem „Życia Politechniki” i monetą pięciozłotową. Akt erekcyjny, w którym można było przeczytać m.in. że „budowę Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej podjęto z myślą o kształceniu żaków, w trosce o rozwój kadry akademickiej, a także ku wspólnemu dobru wszystkich obywateli Ziemi Podlaskiej” sygnowali: Wicewojewoda Podlaski Wojciech Dzierżkowski, JM Rektor Politechniki Białostockiej prof. Tadeusz Citko, Kierownik Studium Języków Obcych PB mgr Wioletta Omelianiuk, Dyrektor Biblioteki Politechniki Białostockiej mgr Joanna Putko, Przewodniczący Samorządu Studentów Politechniki Białostockiej Robert Kondracki. Wybór osób, które podpisały się pod aktem wskazuje na przeznaczenie nowopowstającego budynku, w którym znajdzie się biblioteka, nowoczesne pracownie językowe, laboratoria oraz centrum kształcenia zdalnego. Od 2013 roku korzystać z nich będą studenci politechniki.

Budowa Centrum Nowoczesnego Kształcenia będzie kosztować blisko 65 ml zł. Większość kwoty pokryją środki pozyskane z Europejskiego Funduszu Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej na lata 2007-2013.

Uroczystość prowadził Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy prof. dr. hab. inż. Lech Dzienis. Po zakończeniu części oficjalnej prof. dr. hab. Maciej Sysło (Uniwersytet Wrocławski, UMK Toruń) wygłosił wykład zatytułowany „Współczesne środowiska kształcenia wspierane technologią”.

Warto przypomnieć, że 30 grudnia 2010 r. ogłoszony został konkurs na patrona „Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej”. Propozycje kandydatur można składać do 31 maja 2011 r. Regulamin konkursu znajduje się na stronie: www.cnk.pb.edu.pl.

Zapraszamy do obejrzenia fotografii z obu imprez na wewnętrznej stronie okładki „Życia Politechniki”.

MR

Klub Uczelniany AZS Politechniki Białostockiej ma 45 lat

18 listopada 2010 r., w Auli im. prof. Tadeusza Bełdowskiego, odbyła się uroczysta sesja podsumowująca 45 lat działalności Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Białostockiej. Uczestniczyli w niej zaproszeni przez Klub goście: Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy prof. dr hab. inż. Lech Dzienis, Prorektor ds. Studenckich i Dydaktyki dr hab. inż. Katarzyna Zabielska-Adamska, prof. nzw., Dziekani i Prodziekani Wydziałów Politechniki, sekretarz OŚ AZS, kierownik SWFiS Politechniki Białostockiej, absolwenci – najlepsi zawodnicy sekcji sportowych Klubu, studenci – członkowie AZS. Sesję prowadził prezes KU AZS dr Mirosław Broniewicz, który po przywitaniu gości przedstawił historię AZS w Politechnice Białostockiej.

Klub Uczelniany AZS przy Wyższej Szkole Inżynierskiej w Białymstoku powołano 13 lutego 1965 r. Jego założycielem był dr Jerzy Nawara, który na zebraniu założycielskim powiedział: „Powstający Klub zajmie w Uczelni szczególną pozycję. Zaspakajać będzie nie tylko potrzeby młodzieży akademickiej w dziedzinie wychowania fizycznego i sportu, służąc pięknej idei upowszechniania kultury fizycznej, ale równocześnie wpływać będzie na kształtowanie charakterów i postaw młodzieży studenckiej”. Pierwszym prezesem Klubu został dr Eugeniusz Niczyporowicz, Prorektor WSI, a w skład zarządu weszli m.in. ppłk Jan Pietrzykowski, mgr Franciszek Kubiciel, mgr Wiesław Bandyszewski. Pierwszymi sekcjami działającymi w Klubie były sekcje: siatkówki, koszykówki, tenisa stołowego, strzelectwa, piłki ręcznej, kajakarska i strzelecka. Już po czterech latach istnienia Klub mógł poszczycić się znacznymi osiągnięciami, zdobyciem tytułu Drużynowego Mistrza Polski Wyższych Szkół Inżynierskich oraz Pucharu Przechodniego Ministra Szkolnictwa Wyższego w dwóch kolejnych edycjach mistrzostw typów uczelni w latach 1966/67 i 1967/68. Na sukces ten złożyły się doskonałe lokaty lekkoatletów, siatkarzy, koszykarzy, piłkarzy ręcznych i sekcji strzeleckiej. Od roku 1974 Klub Uczelniany uczestniczył w Akademickich Mistrzostwach Polski Szkół Wyższych w kategorii Politechniki. W poszczególnych dyscyplinach sportu objętych współzawodnictwem medale zdobywaliśmy zarówno w kategoriach indywidualnych, jak i zespołowych. Największą liczbą medali mogą poszczycić się sekcje lekkoatletyki kobiet i mężczyzn. Medale na Mistrzostwach zdobywali również zawodnicy sekcji: brydża sportowego, ergometru wioślarskiego, futsalu, judo, kolarstwa górskiego, koszykówki kobiet, pływakkiej, siatkówki plażowej kobiet, tenisa stołowego, trójbój siłowego. Klub uczestniczy w rozgrywkach Podlaskiej Akademickiej Ligi Międzyuczelnianej rozgrywanej w dziesięciu dyscyplinach sportu. Najczęściej jesteśmy jej zwycięzcami, a najniższe miejsce które zajęliśmy w klasyfikacji ogólnej, to drugie. Zwycięstwa odnosimy zarówno w kategorii mężczyzn, jak i kobiet. Ważnym punktem naszej działalności jest organizacja imprez sportowo-rekreacyjnych dla całej społeczności akademickiej Politechniki.

Kolejnym punktem sesji było uhonorowanie absolwentów, trenerów, działaczy i najlepszych zawodników Klubu okolicznościowymi dyplomami i listami gratulacyjnymi. Zaproszeni goście podzielili się swoimi refleksjami o roli Klubu w życiu Politechniki, podkreślili znaczenie sportu w procesie kształcenia, opowiadali o swoich związkach ze sportem. Szczególne zainteresowanie wzbudziły wspomnienia wieloletniego prezesa Klubu, wciąż aktywnego sportowca dr Wiesława Bandyszewskiego. Jubileuszową sesję Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Białostockiej zakończyła impreza towarzyska.

mgr Stanisław Piątkowski, SWFiS

Budowa Roku 2009 w Regionie Północno-Wschodnim

„Budowa Roku to nagroda, która przez kilkanaście lat, jakie dzielą nas od pierwszej edycji konkursu, zbudowała swój prestiż jednego z czołowych laurów w białostockim i podlaskim świecie architektury i budownictwa. Jestem przekonany, iż organizacja tego rodzaju przedsięwzięć znajduje bezpośrednie przełożenie na jakość nowych realizacji w naszym regionie” napisał Prezydent Białegostoku dr hab. Tadeusz Truskolaski.

21 grudnia 2010 r. w sali NOT w Białymstoku odbyło się uroczyste wręczenie nagród laureatom 16. edycji konkursu organizowanego przez białostocki oddział Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, Politechnikę Białostocką, Podlaski Urząd Wojewódzki, Urząd Miejski w Białymstoku, Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego, Okręgowy Inspektorat Pracy w Białymstoku, Podlaską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa oraz Urząd Dozoru Technicznego Oddział w Białymstoku. W finale „Budowy Roku 2009 w Regionie Północno-Wschodnim” znalazło się 9 obiektów z 6. kategorii (wszystkich kategorii jest 14, ale w tym roku Sąd Konkursowy zakwalifikował obiekty tylko do 6.).

Laureaci:

Grupa I: Budownictwo mieszkaniowe

1. Złota Statuetka: Budynek mieszkalny-wielorodzinny „B” w Białymstoku przy ulicy Antoniukowskiej 56. Generalny wykonawca – deweloper: Przedsiębiorstwo Budowlane JAZ-BUD sp. z o.o. w Białymstoku.
2. Srebrna Statuetka: Budynek mieszkalny wielorodzinny z lokalem usługowym, z garażami w podpiwniczeniu, w Białymstoku przy ul. św. A. Boboli 3A. Generalny wykonawca – deweloper: FADBET SA w Białymstoku.

Grupa IV: Obiekty użyteczności publicznej (nauki, kultury itp.)

1. Złota Statuetka: Placówka Straży Granicznej w Mielniku przy ul. Królewskiej 48B. Generalny wykonawca: FADBET SA w Białymstoku.

Grupa VI: Obiekty handlowo-usługowo-magazynowe

1. Złota Statuetka: Centrum magazynowo-logistyczne CEFARM Białystok SA w Białymstoku przy ul. gen. Kleeberga 34. Generalny wykonawca: Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane ANATEX
2. Srebrna Statuetka: Budynek biurowo-usługowy (segment C1) w Białymstoku przy ul. Świętokrzyskiej 3. Generalny wykonawca: Przedsiębiorstwo Budowlane JAZ-BUD sp. z o.o.

Grupa VII: obiekty zabytkowe

1. Złota Statuetka: Przebudowa budynku Muzeum OPN „pod Łokietkiem” dla potrzeb Centrum Edukacyjno-Muzealnego Ojcowskiego Parku Narodowego w Ojcowie. Generalny wykonawca: DELTA sj.

Grupa VIII: Rozbudowa i modernizacja obiektów oraz wnętrz (w tym również remonty kapitalne)

1. Złota Statuetka: Adaptacja budynku na potrzeby Centrum Esperanto im. Ludwika Zamenhofa (modernizacja i rozbudowa) w Białymstoku przy ulicy Warszawskiej 19. Generalny wykonawca: PPUH KOMBINAT BUDOWLANY.
2. Srebrna Statuetka: Remont i modernizacja wewnątrz budynku Gminnego Ośrodka Kultury w Michałowie przy ulicy Białostockiej 19. Generalny wykonawca: AKCESS Starosta i Wspólnicy SJ.

Grupa IX: Innowacyjne rozwiązania konstrukcyjno-technologiczne w budownictwie.

1. Złota Statuetka: Urząd Miejski w Michałowie przy ulicy Białostockiej 11. Generalni wykonawcy: PPUH KOMBINAT BUDOWLANY (stan surowy zamknięty), AKCESS Starosta i Wspólnicy SJ (prace wykończeniowe).

Za szczególną dbałość o bezpieczeństwo i dostosowanie obiektu do potrzeb osób niepełnosprawnych Urząd Dozoru Technicznego wręczył Grand Prix dr. inż. Januszowi Krentowskiemu dyrektorowi zarządzającemu DELTA SJ. Firma ta wykonała remont generalny siedziby Ojcowskiego Parku Narodowego „Pod Łokietkiem”.

Laureaci otrzymali też upominki od współorganizatorów i sponsorów.

AH

(oprac. na podstawie Konkurs Budowa Roku w Regionie Północno-Wschodnim 2009)

Politechnika piąta w Futsalu

8 stycznia w Grajewie odbyły się V Wojewódzkie Mistrzostwa Pracowników Oświaty w Futsalu. W imprezie wystąpili także pracownicy Politechniki Białostockiej.

Drużyna Politechniki Białostockiej wystąpiła w składzie: Paweł Myszkowski, Adam Idźkowski, Rafał Kociszewski, Andrzej Ruszewski, Jacek Żmojda (wszyscy Wydział Elektryczny), Wojciech Rogalski, Ryszard Czarnopyś (Studium Języków Obcych), Bartłomiej Użyński, Maciej Półkośnik (Dział Finansowy PB) oraz Maciej Brzozowski (Wydział Informatyki). Gościnnie w bramce wystąpił Krzysztof Gieniusz, student Wydziału Zarządzania.

Nasz zespół powstał na niespełna miesiąc przed turniejem, z zadaniem zaprezentowania macierzystej uczelni w regionie. Warto odnotować, iż w zawodach występowały głównie drużyny reprezentujące szkoły podstawowe lub średnie, oparte na nauczycielach wychowania fizycznego – często graczach piłkarskich klubów Podlasia.

Zawodnicy z Politechniki Białostockiej brak zgrania i wysokich umiejętności technicznych nadrabiali ambicją. W turnieju zajęli ostatecznie piąte miejsce. Zwycięzcą V Wojewódzkich Mistrzostw Pracowników Oświaty w Futsalu został zespół z Zabłudowa, przed Łomżą i Grajewem.

mgr inż. **Paweł Myszkowski**, WE

Mistrzostwa Pracowników Oświaty w Futsalu.
Drużyna PB
fot. P. Myszkowski

Turniejowe zmagania judoków

Warto uprawiać judo. Nie tylko jako całkiem skuteczne narzędzie samoobrony, ale także w celu zapewnienia organizmowi niezbędnej dawki wysiłku. Zajęcia na siłowni lub basenie również poprawiają naszą kondycję, ale w porównaniu z treningami na macie, są po prostu bardzo monotonne. Poza tym w judo występuje element rywalizacji, a warto pamiętać, że w dzisiejszych czasach wciąż aktualne jest hasło *vivere militare est* (życie jest walką).

Pierwszą sekcję judo na Podlasiu założył w 1960 roku trener Leszek Piekarski. Wychował wielu wspaniałych zawodników, pod jego opieką trenowali m.in. Antoni Zajkowski (pierwszy polski srebrny medalista olimpijskiego turnieju judo z Monachium, 1972 r.), Edward Alkśnin (medalista mistrzostw Europy i olimpijczyk z Moskwy), Jerzy Buraczewski (w 1970 roku w Bordeaux zajął wysokie piąte miejsce w Mistrzostwach Europy Juniorów), a także pełniący obecnie funkcję prezesa Klubu Judo Politechniki Białostockiej prof. Andrzej Sikorski z Wydziału Elektrycznego (członek kadry narodowej judo).

Białostoccy judocy postanowili upamiętnić postać trenera Piekarskiego i uczcić jubileusz 50-lecia podlaskiego judo. Od pomysłu do realizacji droga nie była długa. 18 grudnia 2010 r. w Akademickim Centrum Sportu PB odbył się I Turniej Judo im. Leszka Piekarskiego. Organizatorem był Klub Judo Politechniki Białostockiej, przy współudziale KU AZS Politechniki Białostockiej oraz KU AZS Uniwersytetu w Białymstoku. Imprezę objęli patronatem JM Rektor prof. Tadeusz Citko oraz Prezydent Białegostoku Tadeusz Truskolaski.

Walki na matach toczyły się już od wczesnych godzin rannych. Jako pierwsze rywalizację rozpoczęły dzieci. W szesnastu kategoriach walczyło w sumie 92 zawodników i zawodniczek. Około południa do walk przystąpili młodzicy i juniorzy młodsi. Tu w jedenastu kategoriach rywalizowały 32 osoby. W rywalizacji dzieci i juniorów gospodarze, czyli Judo Klub Politechniki Białostockiej, zdeklasowali rywali zdobywając 19 złotych medali, 13 srebrnych i 22 brązowe. Pełną klasyfikację tej części zawodów przedstawia Tabela 1.

Tabela 1. Klasyfikacja klubowa rywalizacji dzieci i juniorów

Kluby	Miejsce						Punkty
	I	II	III	IV	V	VII	
Klub Judo Politechniki Białostockiej	19	13	22	7	15	7	484,5
Jagiellonia Judo Club Białystok	2	6	7	1	5	1	123
UKS Narew Łapy	6	4	1	0	1	1	92,5
UKS Siódemka Suwałki	3	3	3	0	2	0	71,5
SKS Pomorzanka Sejny	0	2	0	0	0	0	14
Minotaur Wysokie Mazowieckie	0	0	1	0	0	0	5,5

Ostatnim punktem zawodów była rywalizacja studentów i pracowników uczelni. Tu także Politechnika Białostocka była bezkonkurencyjna. Klasyfikację akademicką przedstawia Tabela 2.

Tabela 2. Klasyfikacja akademicka rywalizacji studentów i pracowników uczelni

Kluby	Miejsce						Punkty
	I	II	III	IV	V	VII	
KU AZS Politechniki Białostockiej	8	7	4	2	6	4	181
KU AZS Uniwersytetu w Białymstoku	3	2	2	0	0	0	52
KU AZS Uniwersytetu Medycznego Białystok	1	0	0	0	0	0	9
KU AZS Wyższej Szkoły Finansów i Zarządzania w Białymstoku	0	1	0	0	0	0	7
KU AZS Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Suwałkach	0	1	0	0	0	0	7

Studenci Politechniki Białostockiej stanęli na podium w następujących kategoriach:

Kategoria +78 kg (kobiety): Joanna Pyskło – I miejsce

Kategoria 66 kg:

Daniel Kożuszkiewicz – I miejsce

Daniel Rusiecki – II miejsce

Michał Wilczewski – III miejsce

Kategoria 73 kg:

Jan Szymański – I miejsce

Szymon Kulikowski – II miejsce

Kategoria 90 kg:

Marek Sipko – I miejsce

Rafał Chojnowski – II miejsce

Krzysztof Gostowski – III miejsce

Kategoria +100 kg:

Jakub Waliszewski – II miejsce

Kategoria OPEN:

Jakub Waliszewski – II miejsce

Marek Sipko – III miejsce

Warto odnotować znakomite wyniki pracowników naukowych naszej uczelni. Dr inż. Cezary Bołdak, Prodziekan ds. Promocji i Współpracy Wydziału Informatyki, wygrał rywalizację w kategorii do 81 kg. Mgr inż. Paweł Myszkowski, wykładowca na Wydziale Elektrycznym, zdobył brązowy medal w kategorii do 100 kg. Jak widać praca naukowa nie jest przeszkodą w czynnym uprawianiu sportu...

Trenerem studentów i pracowników Politechniki jest dr Piotr Klimowicz (4 DAN).

Na Turnieju obecna była p. Zinaida Piekarska (żona trenera) wraz z synem i wnuczką. Nie zabrakło także zawodników trenera Piekarskiego: Edwarda Alkśni- na (przyjechał specjalnie z Wrocławia), Jerzego Buraczewskiego, Andrzeja Bilińskiego oraz pełniącego rolę gospodarza prof. Andrzeja Sikorskiego, a także mistrza Ryszarda Zieniawy z Gdańska, który regularnie odwiedza Białystok, wspierając rozwój judo na ścianie wschodniej. Impreza była ze wszelkich miar udana, a organizatorzy planują następną jej edycję jesienią 2011.

mgr inż. **Paweł Myszkowski**, WE

I Turniej Judo im. Leszka Piekarskiego
fot. Marcin Mandrusz

Czy Instytut Innowacji i Technologii jest innowacją?

Oficjalna prezentacja Instytutu Innowacji i Technologii Politechniki Białostockiej sp. z o.o. miała miejsce 13 stycznia 2011 roku podczas konferencji prasowej z udziałem Prorektora ds. Rozwoju i Współpracy PB prof. Lecha Dzienisa, Prezesa IIT Jerzego Muszyńskiego i Wiceprezesa IIT, Dyrektora Zakładu Produkcji Doświadczalnej i Usług Technicznych Romana Busłowskiego oraz przedstawicieli lokalnych mediów. Genezę powstania, strategię i zadania spółki przedstawia Jerzy Muszyński.

Dlaczego spółka?

W styczniu 2010 r. Rektor Politechniki Białostockiej zainicjował prace koncepcyjne nad powołaniem spółki, która komercjalizowałaby wyniki badań naukowych. Była to decyzja wyprzedzająca reformatorskie plany Ministerstwa i nowe zasady finansowania uczelni publicznych. Wzorców nie było. Uniwersytet Jagielloński powołał Jagiellońskie Centrum Innowacji sp. z o.o. do budowy i administrowania Parkiem Life Science. Politechnika Łódzka założyła, na bardzo skromnym kapitale, dwuosobowe Centrum Transferu Technologii Politechniki Łódzkiej sp. z o.o. Natomiast władze Politechniki Białostockiej podjęły próbę kompleksowego rozwiązania wielu problemów związanych z transferem technologii. Między innymi zdecydowano o likwidacji Centrum Innowacji i Transferu Technologii oraz o przejęciu Zakładu Produkcji Doświadczalnej i Usług Technicznych przez nowo powołaną spółkę IIT; zapoczątkowano też uporządkowanie kwestii własności intelektualnej w Uczelni. Dzięki temu spółka zyskała źródło stałych dochodów, w zamian musimy wypracować zysk co najmniej w kwocie 800 tysięcy złotych, bo tyle płacimy Politechnice za dzierżawę majątku. Na marginesie dodam, że na Zachodzie spółki transferu technologii wymagają od 4 do 6 lat finansowania, nim zaczną generować zyski.

Dlaczego spółka prawa handlowego? Otóż, wszystkie jednostki budżetowe obwarowane są przepisami, które uniemożliwiają szybkie decyzje oraz narzucają bardzo wysokie narzuty kosztów pośrednich i świadczeń. W biznesie czas ma bardzo konkretny wymiar finansowy. Struktura spółki gwarantuje krótką drogę decyzyjną, ma także drugą istotną cechę – całkowitą orientację na wskaźniki finansowe. Siłą rzeczy jednostka ogólnouczelniana skazana jest na niekonkurencyjność.

Co to jest innowacyjność?

Jeśli mamy czymś zarządzać, musi to być policzalne. Jak wyceniać własność intelektualną? Oczywiście metody istnieją, ale nieporozumieniem jest przeświadczenie, że wynalazek ma swoją wartość i można ją określić w dowolnym momencie. Wynalazek sam w sobie nie ma żadnej wartości. Dopiero wymyślenie konkretnego zastosowania dla wynalazku umożliwia jego wycenę. Bez konkretnego zastosowania patent jest tylko „papierem”. Dopiero gdy pojawi się przedsiębiorca, który będzie chciał patent wdrożyć, można tworzyć biznesplan. Dlatego też definicja innowacyjności, jako „czegoś nowego”, również jest mylna. To musi być istotnie „coś nowego”, czyli wynalazek, ale w ścisłym powiązaniu z przedsiębiorczością, czyli wdrożeniem. Dopiero wtedy mówimy o innowacyjności. Przez ileś lat udawaliśmy, że kupowanie za unijne pieniądze nowych maszyn, jest działaniem innowacyjnym. Podczas gdy było to tylko kupowanie nowych maszyn. Efekty dla gospodarki będą takie same, jakie przyniosły inwestycje z epoki Gierka – długi.

Czy nasz Instytut spełnia powyższe kryteria innowacyjności? Tak, w warunkach polskich jest innowacją organizacyjno-zarządczą, która jest wdrażana na całkowicie biznesowych zasadach.

Prezes IIT sp. z o.o. Jerzy Muszyński

Uniwersytet XXI wieku

Czeka nas karkołomne zadanie – przeskok od modelu uniwersytetu XIX wieku do uniwersytetu XXI wieku. Anachronizmem XIX-wiecznym jest – w tak biednym kraju, jak Polska – finansowanie badań podstawowych kosztem badań użytecznych, brak limitów przyjąć na niektórych kierunkach humanistycznych (mimo niżu demograficznego kształcimy więcej pedagogów niż inżynierów), nieobecność w magisteriach literatury angielskiej z nauk technicznych oraz strach przed egzekwowaniem i wprowadzeniem kryterium produktywności pracowników naukowych. Skoro państwo płaci, ma prawo do sprawdzenia, co w zamian otrzymuje. Zgodnie z nowelizacją Ustawy o szkolnictwie wyższym ośrodek akademicki powinien prowadzić innowacyjne badania naukowe, a ich wyniki transferować do lokalnego otoczenia społeczno-gospodarczego. Przyszłością uczelni ma być komercjalizacja badań, a także ułatwienie firmom produkcyjnym dostępu do najnowszych rozwiązań technologicznych. Równanie jest proste, albo stworzymy gospodarkę opartą na wiedzy, albo pozostaniemy kolonią przemysłową.

Jak planować pracę badawczą, by jej wyniki przynosiły satysfakcję i pieniądze?

1. Jak w filozofii – najtrudniejsze jest sformułowanie pytania o cel badań.
2. Jak w aktorstwie – wyobraź sobie odbiór efektów twojej pracy: czego potrzebuje, za co zapłaci dobrą cenę?
3. Nie wyważaj otwartych drzwi – konieczne sprawdź stan techniki w bazie patentowej (produkcja antyimportowa z czasów PRL to przeszłość).
4. Usprawniaj – są produkty, które można usprawnić, dodać nowe funkcje, lepsze parametry, niższy koszt produkcji, czyli wszystko to, co czyni produkt bardziej konkurencyjnym.
5. Nie oczekuj wynalazków przełomowych, nasz przemysł może ich nie udźwignąć (niebieski laser).
6. Nie pracuj sam, twórz zespoły interdyscyplinarne.
7. Zdrowy rozsądek nade wszystko – nie angażuj się w chybione, choćby najmodniejsze koncepcje.
8. Bądź blisko praktyki i praktyków, choć nie zawsze muszą mieć rację.
9. Myśl inaczej – kreowanie to świetna zabawa; pompatyczność usztwiania, to przecież nienaukowa fantastyka przewidziała większość wynalazków.
10. Współpracuj z Instytutem Innowacji i Technologii PB.

Jak zostać bogatym naukowcem?

Jak powstrzymać naukowców przed ucieczką w dydaktykę, gdzie pieniądze są pozornie łatwe, ale i przy okazji, marne? Dydaktyka zabiera im mnóstwo czasu (nadgodziny, drugi etat), którego już nie starcza na pogłębianie wiedzy. Musimy przekonać najzdolniejszych, że warto zainwestować w siebie i własne badania, że od ich jakości i innowacyjności zależą przyszłe profity. Na Zachodzie funkcjonuje model, w którym każdy wybitny naukowiec ma prywatny biznes, oparty na jego własności intelektualnej. I taki model chcielibyśmy tworzyć i propagować. Już dziś każdemu utalentowanemu konstruktorowi maszyn jesteśmy w stanie zagwarantować wielotysięczne zarobki. Takich specjalistów poszukujemy. Marzeniem jest, by wokół spółki powstało środowisko kreatywnych ludzi, zdolnych do rozwiązywania dowolnych problemów technologicznych. Razem z władzami uczelni będziemy współtworzyć przedsiębiorczość akademicką. Dla studentów i pracowników powstaną „inkubatory” na zakładanie małych firm i start w ciepłarnianych warunkach. Natomiast zadaniem IIT będzie pozyskanie kapitału – bo z góry zakładamy, że pracownicy naukowcy wniosą do spółki własność intelektualną.

Sprzężenie zwrotne: przemysł-nauka

Najbardziej efektywne są zespoły mieszane złożone z praktyków i naukowców, wtedy dopiero można mówić o sprzężeniu zwrotnym przemysł-nauka. W lutym 2011 roku, wspólnie z Wydziałem Mechanicznym, powołaliśmy klaster przemysłu maszynowego. Chcemy wykorzystać wysokie dotacje unijne do wspólnych działań, poczynając od prostej kooperacji, wspólnej promocji i udziału w targach, aż po stworzenie centrum certyfikacyjnego maszyn rolniczych. Weryfikujemy teoretycznie proste zasady finansowania prac badawczych i wdrożeń. Wszystkie wnioski budujemy na ścisłej współpracy przedsiębiorcy z zespołem naukowym. Głównym beneficjentem pozostaje oczywiście przedsiębiorca. Instytut przyjmuje rolę koordynatora i organizatora, który zdobędzie dotację i ją kompleksowo rozliczy. Ponadto liczymy na budowę prototypów, dzięki czemu nadamy konkretną treść nazwie „Zakład Produkcji Doświadczalnej” i odejdziemy od zarobkowania li tylko na usługach technicznych.

Nasze wynalazki

Dotychczasowe zgłoszenia patentowe pracowników Politechniki Białostockiej są interesujące, ale posiadają niewielki potencjał biznesowy. Część zgłoszeń dotyczy konkretnych stanowisk badawczych lub są to pomysły mocno teoretyczne, których zastosowanie praktyczne musi być poprzedzone długoletnimi badaniami. Zaskakujące jest także to, że przed napisaniem programu prac badawczo-rozwojowych nikt nie sprawdza w bazie rzeczownika patentowego aktualnego stanu wiedzy. Stąd tak dużo powielania rzeczy już odkrytych. Dla nas to ogromna trudność, gdy

wynalazca nie potrafi dokładnie określić aktualnego stanu techniki. Zamyśl inwestycyjny zaczyna się zazwyczaj od pytania o przewagi konkurencyjne, w czym jesteśmy lepsi (parametry, cena, funkcjonalność) od produktów już sprzedawanych.

Pozyskałiśmy wynalazki najbardziej interesujące z punktu widzenia biznesowego i sukcesywnie będziemy poszukiwać dla nich inwestorów lub nowych zastosowań. Wszystkie pomysły wymagają przetworzenia w produkt rynkowy. Od trafności naszych przewidywań zależą przyszłe zyski.

opr. Monika Rokicka

Zamiejscowy Wydział Leśny Politechniki Białostockiej w Hajnówce nasz przyczółek w wyjątkowym otoczeniu

Z dr hab. inż. Sławomirem Bakierem, dziekanem ZWL PB rozmawia Monika Rokicka.

MR: 1 czerwca 2010 r. objął Pan funkcję dziekana Zamiejscowego Wydziału Zarządzania Środowiskiem w Hajnówce. Jeśli wziąć pod uwagę ostatnią aktywność Wydziału, to były to miesiące spędzone pracowicie.

SB: Na początek chciałbym zaznaczyć, że gdy JM Rektor zaproponował mi objęcie kierownictwa Wydziału w Hajnówce, w ogóle nie znałem uwarunkowań związanych z jego funkcjonowaniem. Nie znałem także pracowników. Około miesiąca poświęciłem na zebranie informacji o Wydziale, zapoznania się z kadrą i „oszacowanie”, czy moja misja ma szanse powodzenia. I tak zdecydowałem się podjąć wyzwanie. Nawiasem mówiąc, lubię się sprawdzać w trudnych sytuacjach.

Wydział w Hajnówce – posłużę się nomenklaturą militarną – przypominał trochę przyczółek, który uchwyciła Uczelnia na nowym kierunku działania. Pracownicy nie do końca wiedzieli, czy będziemy się wycofywać, czy prowadzić działania ekspansywne. Generalnie, kontekst prowadzonych w Uczelni dyskusji o przyszłość hajnowskiego wydziału sprowadzał się do pytania: utrzyma się czy nie utrzyma? Myślę, że takie stawianie sprawy jest błędne. Mam wrażenie, że w tym zakresie udało mi się już zmienić podejście władz Uczelni. Odczuwają to także pracownicy w Hajnówce, którzy w tej chwili coraz mocniej identyfikują się z Politechniką. Potrzebne są wspólne działania scalające Zamiejscowy Wydział Leśny z jednostkami w Białymstoku w jeden, dobrze funkcjonujący organizm. Dobrym znakiem na przyszłość jest wyasygnowanie 2 mln złotych z platformy projektu Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej na utworzenie na wydziale w Hajnówce pracowni środowiska leśnego. W zasadzie są to pierwsze „duże” pieniądze inwestowane przez Politechnikę w tę jednostkę organizacyjną. Myślę, że połączenie kadry z nowoczesną aparaturą stworzy stabilne środowisko naukowe, które będzie przypisane temu miejscu.

Wydział w Hajnówce od 1 marca 2011 roku nosi nazwę Zamiejscowy Wydział Leśny Politechniki Białostockiej. Jaki był powód przekształcenia?

Poprzednia nazwa, Zamiejscowy Wydział Zarządzania Środowiskiem w Hajnówce, była dostosowana do oferty edukacyjnej wydziału, w której zawarty był kierunek ochrona środowiska. W sytuacji, gdy kształcenie na tym kierunku dobiegło w lutym 2011 do naturalnego końca, nie było zasadnym utrzymywanie poprzedniej nazwy, która niosła za sobą także pewne konsekwencje w budowaniu kariery zawodowej naszych absolwentów. Natomiast chcę podkreślić, że poprzednia nazwa

dr hab. inż. Sławomir Bakier

Absolwent Wydziału Mechanicznego Politechniki Białostockiej (tytuł magistra inżyniera w 1985 r.). Stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie „budowa i eksploatacja maszyn” uzyskał na Wydziale Mechanicznym PB w 1994 r. Kolokwium habilitacyjne obronione przed Radą Naukową Wydziału Nauk o Żywności SGGW w 2009 r. W swoim dorobku naukowym ma ponad 150 publikacji i doniesień naukowych, w tym 3 patenty i 2 wnioski patentowe. Jest także promotorem ponad 140 prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich. Białostoczanin, hobby: pszczelarstwo.

nie była zła. Zmiana nazwy wydziału dała prosty przekaz medialny dla abiturientów, dostosowała również wydział do polskiej tradycji oraz pewnych względów formalnych funkcjonujących w kraju. Otóż, dotychczas było tak, że kształcenie na kierunku leśnictwo odbywało się w Polsce na wydziałach leśnych: Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, krakowskiego Uniwersytetu Rolniczego im. Kołłątaja oraz Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. To grupa trzech uczelni o ustalonej renomie i tradycji. Poprzez zmianę nazwy – choć może to być nam poczytane jako wyraz nadmiernej ambicji – wchodzimy do elitarnej grupy „starych” wydziałów leśnych i współtworzymy grono uczelni, które zajmują się leśnictwem.

Zamiejscowy Wydział Leśny Politechniki Białostockiej w Hajnówce jako jedyny w regionie prowadzi kształcenie na kierunku leśnictwo o specjalności gospodarowanie na obszarach przyrodniczo cennych. Ta specjalizacja nie jest przypadkowa. Podlasie to jedyny region w Polsce, który ma tak wiele obszarów cennych przyrodniczo. Są tu unikalne w skali Europy i Ziemi zwarte obszary leśne Puszczy Białowieskiej, Knyszyńskiej i Augustowskiej. Lesistość stanowi ponad 30% powierzchni województwa i systematycznie się powiększa. Produkcja drewna i wyrobów z drewna to ponad 8% produkcji sprzedanej przemysłu w regionie. Specjaliści leśnictwa są tu po prostu potrzebni. Tak samo niezbędni są dobrze przygotowani specjaliści z ochrony środowiska leśnego, którzy w oparciu o przesłanki naukowe są w stanie pragmatycznie podejmować wyzwania związane chociażby z ochroną zasobów naturalnych Puszczy Białowieskiej.

Zmiana nazwy wydziału ułatwi karierę zawodową jego absolwentów?

Zdecydowanie tak. Dość szybko dotarły do mnie informacje, zgłaszane przez słuchaczy studiów niestacjonarnych, że Lasy Państwowe, które są dla leśników głównym pracodawcą, dają pierwszeństwo w zatrudnieniu absolwentom wydziałów leśnych. Mieliśmy więc sytuację swoistego dyskryminowania naszych absolwentów tylko ze względu na nazwę wydziału, na którym student studiuje. Przy podejmowaniu decyzji o zmianie nazwy jednostki w Hajnówce uwzględniliśmy te sygnały.

Leśnictwo to kierunek dla ludzi z powołaniem. 30-40% naszych studentów dziennych pochodzi z Hajnówki, pozostali dojeżdżają, czasem z tak odległych miejsc jak Słupsk czy Olsztyn. Okazuje się, że przyciągają ich do Hajnówki walory, na tyle silne, że decydują się na pokonanie wielu kilometrów. Na studia niestacjonarne w Hajnówce zgłaszają się m.in. podleśniczowie, którzy przez Lasy Państwowe są mobilizowani do podwyższania swoich kwalifikacji. Mamy dużo mniej autokratyczne podejście do naszych studentów a studia w Hajnówce po prostu mniej kosztują. Jeden ze studentów trzeciego roku studiów niestacjonarnych, który przeniósł się na nasz wydział z SGGW, powiedział mi, że dwa zjazdy w Warszawie (akademik, dojazd, wyżywienie) pożerały jego całą pensję podleśniczego z Mazur. Wysokie koszty w połączeniu z celebrowanymi formalizmami uzyskiwania zaliczeń nie są przez słuchaczy pracujących akceptowane zbyt chętnie. My staramy się naszym studentom stworzyć przyjazny klimat w zdobywaniu wiedzy i pomagając, np. pośredniczyć w znalezieniu stancji (brak akademika w Hajnówce jest dużym problemem).

Wydział Leśny w Hajnówce jest wyjątkowy pod wieloma względami

Rzeczywiście, sytuacja Wydziału w Hajnówce jest dość wyjątkowa. Otóż, wszędzie gdzie się uruchamia nową jednostkę, nowy kierunek, zawsze jest problem z pozyskaniem samodzielnych pracowników naukowych. W Hajnówce ten problem nie istnieje. W Białowieży istnieją trzy jednostki naukowe: Instytut Biologii Ssaków Polskiej Akademii Nauk, Europejskie Centrum Lasów Naturalnych i Stacja Geobotaniczna Uniwersytetu Warszawskiego, których pracownicy chętnie z nami współpracują. Wspólnie z IBS PAN i Regionalną Dyрекcją Lasów Państwowych zorganizowaliśmy 9 lutego br. w Hajnówce seminarium: „Ochrona różnorodności biologicznej w zrównoważonym leśnictwie”. Była to bardzo udana impreza, w której uczestniczyło ponad 150 osób z całego kraju. W trakcie seminarium doszło do ciekawej wymiany doświadczeń i wiedzy na temat ochrony przyrody w polskich

lasach i zrównoważonego eksploatawania lasów. Uczestnikami seminarium byli przedstawiciele instytucji naukowych i ekologicznych organizacji pozarządowych, pracownicy lokalnej i regionalnej administracji samorządowej i Regionalnych Dyrekcji Lasów Państwowych, nadleśnictw Podlasia, biur Urządzania Lasu, regionalnych oddziałów Dyrekcji Ochrony Środowiska. **Dzisiaj ogromnie potrzebna jest w Polsce profesjonalna kadra zajmująca się ochroną przyrody na podstawie badań naukowych a nie emocji.** Mam nadzieję, że seminarium „Ochrona różnorodności biologicznej w zrównoważonym leśnictwie” dobrze wpisało się w zaackcentowanie tego problemu.

Na czym jeszcze polega wyjątkowość wydziału? Jedyne wydział leśny w Polsce na Politechnice. Mieścimy się na skraju Puszczy Białowieskiej, która jest magicznym miejscem dla leśników i przyrodników. Ściągają tu pasjonaci z całego świata. Nawet studenci leśnictwa na SGGW przyjeżdżają do Puszczy Białowieskiej na zajęcia terenowe. W przeciągu 9 miesięcy mojej pracy o współpracę z wydziałem w Hajnówce zabiegały już takie instytucje jak: University of Mississippi z USA czy University of Applied Sciences Eberswalde z Niemiec. Puszcza skrywa jeszcze wiele tajemnic, które czekają na odkrywców. Szczególnie słabo poznany jest świat grzybów, których bogactwo jest olbrzymie. We wrześniu 2011 roku zorganizujemy na naszym Wydziale, wspólnie z Białowieskim Parkiem Narodowym, ogólnokrajową wystawę grzybów.

Większość kadry naukowej Wydziału w Hajnówce związana jest z Europejskim Centrum Lasów Naturalnych, wchodzącym w strukturę Instytutu Badawczego Leśnictwa. Pracować z nimi to prawdziwy zaszczyt. Są to wszyscy leśnicy z długoletnią praktyką, jak np. prof. Adolf Korczyk nazywany przez leśników „podstawowym ogniwem ekosystemu leśnego”. Nadmienię, że prof. Korczyk od lat zdobywa wyróżnienia w studenckim rankingu na Belfra Roku. Z ECLN wywodzi się również Pani prof. Elżbieta Malzahn, założycielka Wydziału w Hajnówce.

Kolejny plus, to bardzo przyjazny Wydziałowi stosunek władz miasta. Poprzedni burmistrz Hajnówki Pan Anatol Ochryciuk (obecnie radny sejmiku województwa) oraz obecny gospodarz miasta Pan Jerzy Sirak są bardzo pomocni. W tym roku Hajnówka obchodzi 60-lecie nadania praw miejskich. W październiku 2010 roku uczestniczyłem w poświęconym 20-leciu samorządności Hajnowskiej spotkaniu z władzami regionalnymi. Usłyszałem tam słowa: „Hajnówka z lasu wyrosła”. Myślę, że ta sentencja doskonale opisuje genezę miasta i podkreśla jego związek z otaczającym je bogactwem naturalnym. Kierunek kształcenia, który prowadzi Zamiejskowy Wydział Leśny doskonale wkomponowuje się w ten nurt i naprawdę ma w tym miejscu rację bytu.

Jak widzi Pan przyszłość Wydziału w Hajnówce?

W październiku 2011 planujemy uruchomić, wspólnie z Instytutem Badawczym Leśnictwa w Sękocinie pod Warszawą, studia podyplomowe pod nazwą ochrona przyrody w lasach. Przekonałem Dyrektora IBL-u prof. Tomasza Zawilę-Niedźwieckiego, że korzyści tego przedsięwzięcia będą obopólne.

Jestem przekonany, że wydział będzie się rozwijał. W Uczelni może to wprowadzić nowy impuls. Już obecnie w ofercie edukacyjnej Politechniki Białostockiej pojawiły się kierunki odbiegające charakterem od typowo technicznych, które stanowią główny nurt nauczania. Ja sam wywodzę się z techniki rolniczej i leśnej, która należy do nauk rolniczych. Podobnie jest z leśnictwem i ochroną środowiska. Myślę, że fakt pojawiania się w profilu Politechniki Białostockiej kierunków o charakterze przyrodniczym jest trendem ogólnopolskim, a nawet globalnym. Rośnie rola stosowanych nauk przyrodniczych, co warto dostrzec i wykorzystać. Szczególnie w sytuacji, gdy pokrywa się to z głównym bogactwem regionu.

Problemów, które trzeba rozwiązać jest też mnóstwo. Najbardziej palące to wygospodarowanie akademika dla studentów i pozyskanie stabilnej kadry wśród doktorów-leśników, którzy z wydziałem wiązaliby swój rozwój naukowy. Musimy pozyskać fundusze statutowe i projekty badawcze. Wręcz koniecznością jest prowadzenie systematycznych badań naukowych. Cóż, wyzwań jest wiele i jeszcze przez dłuższy czas będzie nad czym pracować.

Dziękując za rozmowę, życzę pomyślności i realizacji planów.

W Zamiejskowym Wydziale Leśny Politechniki Białostockiej w Hajnówce zatrudnionych jest 11 etatowych nauczycieli akademickich i 6 pracowników administracyjnych.

Sztandarowym kierunkiem prowadzonym przez Wydział w Hajnówce jest leśnictwo. Kierunek został uruchomiony w 2008 roku. Ogólna liczba studentów tego kierunku to 240 osób (88 na studiach stacjonarnych i 152 na studiach niestacjonarnych).

W październiku 2011 roku Wydział planuje otwarcie studiów podyplomowych pn. ochrona przyrody w lasach.

4 marca 2011 roku rozstrzygnięto konkurs na logo Zamiejskiego Wydziału Leśnego Politechniki Białostockiej w Hajnówce. Zwycięski projekt pana Piotra Sokołowskiego:

Etap regionalny XVIII Olimpiady Informatycznej na Wydziale Informatyki

W dniach 8-10 lutego 2011 r. na Wydziale Informatyki rozegrano drugi etap Olimpiady Informatycznej (regionalny). Rozgrywki na tym poziomie odbyły się w naszym mieście po raz pierwszy i były wyrazem uznania organizatorów dla dużej liczby uczestników z naszego regionu.

Na początku kilka słów o samej olimpiadzie. Organizuje ją corocznie Fundacja Rozwoju Informatyki we współpracy z Ministerstwem Edukacji Narodowej i uczelniami z całej Polski. Uczestnicy – uczniowie szkół Ponadgimnazjalnych – mają za zadanie napisać programy komputerowe, które rozwiążą konkretne problemy. Liczne przykłady, a niekiedy i rozwiązania, można znaleźć na stronie Olimpiady: www.oi.edu.pl. W pierwszym etapie należało np. zaplanować strukturę organizacji konspiracyjnej, podzielić lizaka, obliczyć wysokość piorunochronu, który chroniłby budynki przed piorunami, pomóc w uporządkowaniu pomieszanych klocków i uprościć wykresy. Do napisania tych programów potrzebna jest znajomość algorytmów i struktur danych, która jest porównywalna z poziomem studiów na kierunku informatyka, a czasem nawet go przekracza. Przydaje się zdolność szybkiego i logicznego myślenia oraz umiejętność programowania w jednym z języków: C, C++, Pascal. Napisane przez młodzież aplikacje weryfikuje inny program, który je automatycznie uruchamia i sprawdza pod względem poprawnego rozwiązania. W ocenie uwzględnia się czas poświęcony na stworzenie aplikacji i zapotrzebowanie na pamięć komputera wymagane przez program. Olimpiada składa się z trzech etapów. W pierwszym uczestnicy z całej Polski pobierają ze strony internetowej zadania, piszą programy rozwiązujące je i wysyłają kod tych programów do oceny. 350. najlepszych kwalifikuje się do etapu regionalnego. Rozgrywa się on jednocześnie w kilku miastach, gdzie podczas 2 dni zawodnicy pracują samodzielnie i pod kontrolą. Oceniane są poprawność rozwiązania i czas jego podania. 70. najlepszych w skali kraju dostaje się do etapu centralnego, który rozgrywany jest w tej samej formule. Zwycięzcom wręczane są medale i nagrody rzeczowe od sponsorów, dodatkowo otrzymują oceny celujące z przedmiotu informatyka, maksymalną liczbę punktów z informatyki na maturze, a liczne uczelnie (w tym Politechnika Białostocka) przyjmują ich jako swoich studentów.

Olimpiada Informatyczna rozpoczęła się na Politechnice Białostockiej od wspólnego spotkania uczestników i organizatorów. Obecny był też prof. dr hab. Krzysztof Diks z Instytutu Informatyki Uniwersytetu Warszawskiego, przewodniczący Komitetu Głównego Olimpiady. 40. zawodników etapu regionalnego udało się następnie do sal komputerowych Wydziału Informatyki, aby zapoznać się z komputerami i systemem sprawdzającym zadania. Mogli rozwiązać zadania próbne, żeby sprawdzić działanie systemu w praktyce. Kolejne dwa dni poświęcone były zasadniczym zawodom. Od 9. do 14. zawodnicy wyczerpali umysły, aby rozwiązać jak najwięcej zadań, natomiast po południu wspólnie je analizowali. W ten sposób mieli okazję uczyć się od lepszych od siebie i ocenić własne pomysły na rozwiązanie. Oficjalne wyniki ogłoszono 18 lutego na stronie internetowej Olimpiady. Tego dnia, każdy z uczestników etapu regionalnego dowiedział się jak został oceniony i czy w dniach 5-9 kwietnia 2011 r. weźmie udział w warszawskim etapie centralnym.

Pozostaje mieć nadzieję, że w przyszłym roku uczniowie naszego regionu powtórzą swoje sukcesy w eliminacjach i Białystok ponownie zostanie gospodarzem Olimpiady Informatycznej. I że jak najwięcej tegorocznych zawodników zechce kontynuować naukę na Politechnice Białostockiej.

dr inż. Cezary Bołdak, WI

Nagrody dla absolwentów Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska

Laureaci Konkursu PZITB na Najlepsze Prace Dyplomowe Absolwentów Studiów Wyższych Kierunków: Budownictwo oraz Inżynieria i Ochrona Środowiska w roku akademickim 2009/2010 odebrali nagrody podczas uroczystości, która odbyła się 17 marca 2011 r. w siedzibie NOT. Konkurs od lat organizuje Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz białostocki oddział Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Laureatami zostali autorzy 32 prac.

W skład komisji konkursowej, której przewodniczyła Dziekan WBiŚ prof. Józefa Wiater, weszli przedstawiciele uczelni, PZITB, urzędów, firm wykonawczych i projektowych. Nad prawidłowym przebiegiem prac Komisji czuwały dr inż. Iwona Skoczko – Zastępczyni Przewodniczącej ds. kierunku Inżynieria i Ochrona Środowiska i dr inż. Barbara Sadowska-Buraczewska – Zastępczyni Przewodniczącej ds. kierunku Budownictwo.

Komisja oceniająca prace rozpatrywała je pod względem:

- stopnia trudności praktycznego rozwiązania zagadnienia,
- stopnia nowoczesności i oryginalności zastosowanych rozwiązań,
- stopnia możliwości praktycznego wykorzystania pracy,
- właściwego uzasadnienia aspektów ekologicznych,
- zastosowania rozwiązań energooszczędnych.

Jurorzy bardzo duży nacisk położyli na aspekt praktyczny. Odrzucono prace studialne, z zakresu monitoringu oraz przeglądowe. Spośród wszystkich prac złożonych na konkurs do nagrody lub wyróżnienia wytypowano jedynie te, które mają lub mogą mieć swoje odbicie w rzeczywistości.

Lista laureatów

Nagrodzone prace dyplomowe magisterskie i inżynierskie absolwentów studiów wyższych kierunku budownictwo:

- Wpływ warstwy BWW na ugięcia i nośność belek zespolonych typu beton-beton (praca badawcza), mgr inż. Marcin Bikowski, promotor: dr inż. Barbara Sadowska-Buraczewska,
- Projekt konstrukcji budynku użyteczności publicznej o przekroju powłokowym, mgr inż. Rafał Cimoch, promotor: dr inż. Jolanta Prusiel,
- Analiza wpływu zwiększonego obciążenia śniegiem na wytrzymałość elementów nośnych istniejącej hali przemysłowej, mgr inż. Paweł Dąbrowski, promotor: dr inż. Mirosław Broniewicz,
- Przegląd stosowanych rozwiązań i projekt konstrukcji wieży wsporniczej turbiny wiatrowej o wysokości 50m, mgr inż. Katarzyna Denkiewicz, promotor: dr inż. Mikołaj Malesza,
- Projekt żelbetowej konstrukcji parkingu wielopoziomowego, mgr inż. Tomasz Ejsmont, promotor: dr inż. Jolanta Prusiel,
- Analiza i ocena klimatu akustycznego w otoczeniu tras drogowych, mgr inż. Paweł Gierasimiuk, promotor: prof. nzw. Władysław Gardziejczyk,
- Analiza stosowanych rozwiązań i projekt konstrukcji rozwiązań wysokiej wieży widokowej, mgr inż. Adrianna Jermolajew, promotor: dr inż. Mikołaj Malesza,
- Analiza możliwości zastosowania metodologii systemu EPIQR w wielkopłytowym budownictwie mieszkaniowym na terenie Białegostoku, mgr inż. Tomasz Antoni Malinowski, promotor: prof. Michał Bołtryk,
- Beton architektoniczny – możliwości i rodzaje zastosowania, inż. Paulina Sawicka, promotor: dr inż. Małgorzata Lelusz.

Uroczystość w siedzibie NOT

Wyróżnione prace dyplomowe magisterskie i inżynierskie absolwentów studiów wyższych kierunku budownictwo:

- Projekt konstrukcyjny baterii cylindrycznych silosów żelbetowych na zboże, mgr inż. Agnieszka Bańkowska, dr inż. Jolanta Prusiel,
- Projekt centrum logistycznego dla średnich przedsiębiorstw, mgr inż. Magdalena Borowska, promotor: dr hab. inż. Jerzy Szlendak,
- Wpływ dodatku popiołu lotnego na wybrane właściwości betonu recyklingowego, mgr inż. Anna Chludzińska, promotor: prof. Michał Bołtryk,
- Wzmocnienie podłoża gruntowego kolumnami kamiennymi, mgr inż. Iwona Chmielewska, promotor: prof. nzw. Katarzyna Zabielska-Adamska,
- Wielokryterialna analiza stosowania deskowań systemów PERI, mgr inż. Jan Hałaburda, promotor: prof. nzw. Zygmunt Orłowski,
- Zapewnienie długowieczności warstw uzupełniających murowanych ścian zewnętrznych zabytku architektury, mgr inż. Łukasz Kopryk, promotor: prof. Valeriy Ezerskiy,
- Wpływ udziału powierzchni otworów okiennych i rodzaju oszklenia na zapotrzebowanie na ciepło ogrzania budynku mieszkalnego, mgr inż. Katarzyna Stasiukiewicz, promotor: prof. Valeriy Ezerskiy
- Wpływ pasty asfaltowej na wybrane właściwości betonu recyklingowego, mgr inż. Janusz Wnukowski, promotor: prof. Michał Bołtryk,
- Grunty niespoiste północno-wschodniej Polski według PN-EN ISO 14688, inż. Michał Celmerowski, promotor: dr hab. inż. Maria Sulewska,
- Analiza klasyfikacji gruntów spoistych według PN-EN ISO 14688, inż. Magda Dakowicz, promotor: dr hab. inż. Maria Sulewska,
- Optymalizacja składu trzcinobetonu, inż. Tomasz Niedźwiedzki, promotor: prof. Michał Bołtryk,
- Ocena jakości elementów murowanych importowanych spoza Unii Europejskiej na podlaski rynek budowlany, inż. Renata Selwesiuk, promotor: dr inż. Beata Backiel-Brzozowska,
- Mrozoodporność betonów lekkich z wypełniaczem organicznym, inż. Bożena Sokołowska, promotor: prof. Michał Bołtryk,
- Wielopiętrowy budynek biurowy w układzie płytowo-słupowym, inż. Grzegorz Szczepański, promotor: dr inż. Mariusz Gnatowski.

Nagrodzone prace dyplomowe magisterskie absolwentów studiów wyższych kierunku inżynieria i ochrona środowiska:

- Analiza techniczno-ekonomiczna wyboru źródła ciepła i sposobu ogrzewania budynku usługowego w Warszawie, mgr inż. Mateusz Gołębiwski, promotor: dr inż. Dorota Anna Krawczyk.

Wyróżnione prace dyplomowe magisterskie i inżynierskie absolwentów studiów wyższych kierunku inżynieria i ochrona środowiska:

- Program „Natura 2000” w Polsce i na Podlasiu, mgr inż. Bartłomiej Abakano-wicz, promotor: dr inż. Dorota Aneta Krawczyk,
- Certyfikat energetyczny budynku przedszkola w stanie istniejącym i po termomodernizacji, mgr inż. Anna Sojko-Gil, promotor: dr inż. Dorota Aneta Krawczyk,
- Zrównoważony rozwój terenów wiejskich, inż. Katarzyna Anzulewicz, promotor: dr inż. Iwona Skoczko,
- Ocena efektywności przydomowych oczyszczalni ścieków w gminie Dąbrowa Białostocka, inż. Marek Pauk, promotor: dr inż. Elżbieta Grygorczuk-Peterson,
- Projekt instalacji centralnego ogrzewania w budynku użyteczności publicznej, inż. Mirosław Płatosz, promotor: dr inż. Mariusz Adamski.

AH

(oprac. na podstawie „Konkurs PZITB” Białystok 2011)

Wizyta przedstawicieli Komitetu Monitorującego RPO Województwa Podlaskiego

Przedstawiciele Komitetu Monitorującego Regionalny Program Operacyjny Województwa Podlaskiego na lata 2007-2013 wizytowali obiekty Politechniki Białostockiej 25 listopada 2010 r. Podczas pobytu na Wydziale Mechanicznym goście mieli okazję do bezpośredniego zapoznania się z efektami projektu „Podniesienie potencjału Politechniki Białostockiej poprzez rozbudowę i doposażenie bazy dydaktyczno-laboratoryjnej uczelni”, realizowanego przez Wydział Mechaniczny oraz Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska PB.

Duże zainteresowanie wzbudziły laboratoria modernizowane w ramach tego projektu, a w szczególności nowoczesny sprzęt i wyposażenie, które przysłużą się kształceniu studentów, na zgodnym ze światowymi standardami, wysokim poziomie.

Porozumienie z Regionalną Dyрекcją Lasów Państwowych

Współpraca przy realizacji procesu dydaktycznego w zakresie prowadzenia badań środowiska leśnego, współorganizacja konferencji i seminariów, podejmowanie i wdrażanie innowacyjnych rozwiązań, to najważniejsze formy współpracy pomiędzy Politechniką Białostocką a Regionalną Dyрекcją Lasów Państwowych w Białymstoku. Porozumienie, zawarte dzięki staraniom Dziekana Zamiejscowego Wydziału Zarządzania Środowiskiem dr. hab. inż. Sławomira Bakiera, otwiera drogę m.in. do prowadzenia wspólnych prac badawczych oraz do zawierania umów na konkretne przedsięwzięcia.

Deklaracja współpracy została podpisana 9 lutego 2011 r. w Zamiejscowym Wydziale Zarządzania Środowiskiem w Hajnówce. Sygnatariuszami porozumienia są: ze strony Uczelni – Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy prof. Lech Dzieńis, ze strony RDPL – mgr inż. Ryszard Ziemblicki.

Wyniki konkursu SARP na najlepszy dyplom inżynierski

W ubiegłym roku po raz pierwszy na Wydziale Architektury PB odbyły się obrony dyplomowych prac inżynierskich wykonanych przez studentów kierunku architektura i urbanistyka. Białostocki oddział Stowarzyszenia Architektów Polskich postanowił, wzorem konkursu na najlepsze prace magisterskie, zorganizować konkurs na najlepsze dyplomy inżynierskie. Nagrody i wyróżnienia autorom prac wręczono 6 października 2010 r.

nagroda:

- inż. arch. Przemysław Sobieszuk „Kamienica przy Placu Jana Pawła II w Białymstoku”, prom. dr inż. arch. Adam Jakimowicz

wyróżnienia:

- inż. arch. Karolina Czochońska „Dom kultury w Choroszczycy”, prom. dr hab. inż. arch. Jerzy Uścińowicz, prof. PB,
- inż. arch. Ewelina Wawrzusiszyn „Przystań żeglarska nad zalewem Dojlidy w Białymstoku”, prom. mgr inż. arch. Jan Kabac,
- inż. arch. Paweł Dudko „Schronisko pielgrzymkowe”, prom. mgr inż. arch. Jan Kabac.

Nagroda w konkursie Architektura Betonowa 2010 dla mgr. inż. arch. Andrzeja Chomskiego

Projekt dyplomowy wykonany na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej zdobył nagrodę w prestiżowym konkursie Architektura Betonowa. Autorem nagrodzonej pracy pt. „Miejska Przestrzeń Designu w Gdyni” jest mgr inż. arch. Andrzej Chomski, a promotorem dr inż. arch. Adam Jakimowicz.

Ideą konkursu jest eksponowanie estetycznych i konstrukcyjnych walorów betonu w architekturze. Znalazła ona wyraz w nadesłanych do Krakowa pracach konkursowych, a jej realizacja w projektach była podstawą przyznania nagród trzech równorzędnych nagród głównych.

mgr inż. arch. Andrzej Chomski o swojej pracy: *Przy tworzeniu formy architektonicznej inspirowano się głównie amerykańskim lotniskowcem USS MIDWAY, wodowanym w 1945 roku. W tamtych czasach USS MIDWAY był swego rodzaju wyznacznikiem współczesności – jednostką dzielącą dwie epoki: nową i starą. Bryła nawiązuje do modernistycznej architektury okrętowej, która powstała w Gdyni w latach 30-tych XX wieku którą cechowały nowoczesne rozwiązania konstrukcyjne, prostota formy i funkcjonalizm. Forma ta stara się być dynamiczną, przygniatającą swym ciężarem, a ponad wszystko współczesną i odzwierciedlającą czasy, w których żyjemy. Wybór materiałów nie był trudny. Autor projektu zawsze ograniczał się do jak najprostszych rozwiązań materiałowych – w tym przypadku wybór betonu w architekturze był tym, co użycie stali do budowy okrętów.*

Najlepsze prace dyplomowe w konkursie Polskiego Towarzystwa Zarządzania Produkcją

Zakończyła się kolejna edycja Ogólnopolskiego Konkursu na Najlepsze Prace Dyplomowe ogłoszonego przez Polskie Towarzystwo Zarządzania Produkcją. Konkurs obejmuje prace licencjackie, inżynierskie i magisterskie na kierunkach: zarządzanie i inżynieria produkcji oraz zarządzanie, obronione w wyższych uczelniach krajowych. Komisja Konkursowa Oddziału PTZP w Białymstoku przyznała jedną nagrodę pieniężną i dwa wyróżnienia. Nagrodzona została praca mgr Anny Danielewicz pt. „Analiza porównawcza efektywności przedsiębiorstw z sektora mleczarskiego za pomocą metody DEA”, wykonana pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Joanicjusza Nazarko. Wyróżnienia otrzymali: mgr Agnieszka Mazurek za pracę pt. „Zastosowanie narzędzi Lean Manufacturing na przykładzie przedsiębiorstwa Bianor sp. z o. o.”, wykonaną pod kierunkiem dr. inż. Wiesława Urbana i mgr Adam Laskowski za pracę pt. „Budowa systemu eksperckiego wspomagającego wybór funduszy inwestycyjnych przez inwestorów indywidualnych”, wykonaną pod kierunkiem dr inż. Katarzyny Halickiej.

Nowy profesor w Politechnice Białostockiej

24 lutego 2011 r. podczas uroczystości w Pałacu Prezydenckim prezydent Bronisław Komorowski wręczył nominacje profesorskie 57 polskim naukowcom. Wśród nominowanych znalazł się również, jako jedyny z Białegostoku, pracownik Wydziału Elektrycznego Politechniki Białostockiej, prof. dr hab. inż. Andrzej Sikorski.

Profesor Andrzej Sikorski od początku swojej kariery naukowej związany jest z Politechniką Białostocką i jest pierwszym absolwentem Wydziału Elektrycznego PB, który uzyskał tytuł profesora zwyczajnego z rąk Prezydenta RP. Ukończył studia na Wydziale Elektrycznym w roku 1980, zostając pracownikiem wydziału, kolejno na stanowiskach asystenta (1980-1989), adiunkta (1989-2000) oraz profesora nadzwyczajnego Politechniki Białostockiej (od 2000 r.). W latach 1994-2003 pełnił funkcję kierownika Zakładu Energoelektroniki, a od roku 2008 jest kierownikiem Katedry Energoelektroniki i Napędów Elektrycznych.

Zainteresowania naukowe profesora skupiają się wokół szeroko pojętej energoelektroniki. Jest autorem lub współautorem ponad 30 artykułów do czasopism naukowych o zasięgu krajowym i zagranicznym, 60 referatów na konferencjach krajowych i międzynarodowych. Brał udział w 26 pracach badawczo-rozwojowych i wdrożeniowych dla przemysłu oraz uczestniczył w realizacji 14 grantów naukowo-badawczych (w tym siedmioma kierował) finansowanych ze środków budżetowych na naukę. Wypromował trzech doktorów.

Sukcesy i osiągnięcia naukowe profesora Andrzeja Sikorskiego idą w parze z jego umiejętnościami na polu dydaktycznym. Wykłady z energoelektroniki prowadzone przez profesora cieszą się popularnością i uznaniem wśród studentów Wydziału Elektrycznego. Powszechnie uważane są za przekazywane w sposób jasny, przejrzysty i łatwy do zrozumienia, co bez wątpienia ułatwia studentom zarówno zaliczenie końcowego egzaminu, jak i oswojenie się z energoelektroniką, stosunkowo trudną dziedziną wiedzy. Profesor jest człowiekiem życzliwym, serdecznym i przyjaznym. Poza uczelnią aktywnie spędza wolny czas. Pasjonuje się narciarstwem, żeglarswem i judo.

Grono kolegów i doktorantów

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wręcza nominację profesorowi Andrzejowi Sikorskiemu, zdjęcie z archiwów kancelarii prezydenckiej

Kolokwium habilitacyjne na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska

27 października 2010 roku odbyło się na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska kolokwium habilitacyjne dr inż. Marii Jolanty Sulewskiej. Od chwili uzyskania w 2008 roku praw habilitowania, stopień doktora habilitowanego został nadany przez WBiŚ PB po raz drugi.

Dr hab. inż. Maria J. Sulewska jest pracownikiem Zakładu Geotechniki. Jej zainteresowania naukowe dotyczą obszaru geotechniki, obejmującego metody badawcze parametrów geotechnicznych, ich niepewności pomiarowe oraz metody interpretacji wyników badań. W szczególności zajmuje się tematyką, dotyczącą metod oceny parametrów zagęszczenia gruntów nasypowych.

Rozprawa habilitacyjna pt. „Sztuczne sieci neuronowe w ocenie parametrów zagęszczenia gruntów niespoistych” dotyczyła zastosowania sztucznych sieci neuronowych do interpretacji wyników badań miar zagęszczenia gruntów niespoistych.

Recenzentami pracy i dorobku naukowego habilitantki byli: prof. zw. dr hab. inż. Zenon Waszczyszyn, prof. zw. Politechniki Rzeszowskiej, dr hab. inż. Krystyna Kuźniar, prof. Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie, dr hab. inż. Kazimierz Gwizdała, prof. Politechniki Gdańskiej oraz prof. dr hab. inż. Ryszard J. Grabowski, prof. zw. Politechniki Białostockiej. Recenzenci podkreślali nowatorski charakter pracy oraz jej wysokie walory praktyczne.

Habilitantka wygłosiła wykład habilitacyjny na temat „Biologiczne inspiracje sztucznych sieci neuronowych”.

WBiŚ

Od lewej: prof. dr hab. inż. Józefa Wiater, prof. zw. dr hab. inż. Zenon Waszczyszyn z Politechniki Rzeszowskiej, dr hab. inż. Krystyna Kuźniar prof Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie, dr hab. inż. Kazimierz Gwizdała prof. Politechniki Gdańskiej, prof. dr hab. inż. Ryszard Grabowski z Politechniki Białostockiej

Pierwszy doktor z Niemiec na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska

6 grudnia 2010 r. odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej obywatela Niemiec Dipl.-Ing. Güntera Georgea Haese pt. „Analysis of the influences of solar radiation and facade glazing areas on the thermal performance of multi-family buildings” (Analiza wpływu promieniowania słonecznego oraz wielkości powierzchni przeszklonej na charakterystykę energetyczną budynku wielorodzinnego). Promotorem pracy był prof. nzw. dr hab. inż. Mirosław Żukowski a recenzentami: prof. dr hab. inż. Władysław Szaflik z *Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie* oraz prof. dr hab. inż. Jerzy Pogorzelski z Politechniki Białostockiej.

Rozprawa doktorska powstała na bazie doświadczeń zdobytych przez Güntera Haese w czasie realizacji projektu o nazwie VASATI 2.0 polegającym na zaprojektowaniu i wzniesieniu energooszczędnych budynków apartamentowych w Hanowerze. Został on zrealizowany przez biuro architektoniczne Petera Lassena Wohnungsgenossenschaft Gartenheim eG, biuro budowlane Udo Sprengela i Wienerbergera we współpracy z Politechniką Białostocką.

Praca swoim bardzo szerokim zakresem obejmowała:

- określenie optymalnej wartości stosunku powierzchni okien do ścian, która zapewni minimalne zużycie energii do ogrzewania pomieszczeń,
- określenie wpływu właściwości termiczno-optycznych systemów szklenia na charakterystykę cieplną budynków,
- analizę wpływu systemów szklenia na komfort cieplny badanych obiektów,
- wyznaczenie optymalnych parametrów systemu podgrzewu wody użytkowej wspomaganej kolektorami słonecznymi,
- eksperymentalne określenie charakterystyki cieplnej pustaka POROTON-T9-30,0 w celu kalibracji narzędzia do symulacji energetycznej budynków.

Na podstawie szczegółowych symulacji energetycznych zaproponowano ogólną metodę postępowania w celu ustalenia optymalnego stosunku powierzchni okien do ścian (*WWR – window-to-wall ratio*) dla każdego budynku mieszkalnego. W badanym przypadku okazało się, że przy wykorzystaniu zaproponowanej metody można zredukować roczne zużycie energii służącej do ogrzewania o ponad 30%. Symulację przeprowadzono dla odmiennych warunków pogodowych i różnych lokalizacji na terenie Niemiec.

Intensywne promieniowanie słoneczne może powodować przegrzanie pomieszczeń mieszkalnych z dużymi powierzchniami okien. Analizowano więc zintegrowanie zewnętrznych elementów zacięniających z chłodzeniem za pomocą powietrza zewnętrznego wprowadzanego do pomieszczeń przez systemy indywidualnej wentylacji mechanicznej. Okazało się, że jest to rozwiązanie skuteczne oraz efektywne energetycznie, oczywiście gdy temperatura otoczenia w okresie nocnym jest niższa od temperatury powietrza wewnątrz. Jak wykazały symulacje, amplituda między temperaturami powietrza wewnątrz apartamentów podczas dnia i nocy jest znacznie wyższa w przypadku systemów o zmiennej ilości powietrza wentylacyjnego niż dla systemów o stałej ilości powietrza. Różnica między średnią temperaturą odczuwalną dla obu systemów wynosi 4,4°C. Osłony okienne o wysokim współczynniku odbicia, zamontowane na zewnątrz, na ramach okiennych, zagwarantują najlepszą ochronę przed nadmiernym promieniowaniem słonecznym w okresie lata. W bilansie energetycznym analizowanych budynków uwzględniono instalację ciepłej wody użytkowej wspomaganej kolektorami słonecznymi (SDHW – *solar domestic hot water*). Analiza różnych kątów nachylenia kolektorów słonecznych wykazała, że kąt 35° jest optymalny w okresie letnim, a nachylenie 70° jest najlepsze dla okresu zimowego. Jeżeli przez cały rok stosuje się stały kąt nachylenia równy 45°, wykorzystanie energii słonecznej zmniejszy się tylko o około 10%.

dr inż. Günter George Haese

Widok modelu House 148 z ruchomymi osłonami balkonowymi zamontowanymi na konstrukcji szynowej na poziome elewacji budynku oraz wolnostojące obiekty rzucające cień

Okazało się, że proces konwersji energii słonecznej jest około dziesięć razy mniej wydajny w zimie niż w okresie letnim. Kolejnym istotnym zagadnieniem przy projektowaniu systemu SDHW jest optymalna pojemność zasobnika wykorzystującego zjawisko stratyfikacji termicznej. Na podstawie analizy wpływu pojemności zasobników na wydajność termiczną systemu SDHW można stwierdzić, że zalecana wielkość zbiornika akumulacyjnego wynosi 4 m³ dla badanego przypadku.

dr hab. inż. Mirosław Żukowski, WBiŚ

Pracownicy Wydziału Elektrycznego wykonują poligonowe badania nowego systemu ochrony odgromowej sieci trakcji elektrycznej PKP

W roku 2010 została zrealizowana praca rozwojowa pod tytułem *Poligonowe badania ochrony przeciwprzepięciowej z ogranicznikami warystorowymi*. Pracę wykonano na zamówienie Biura Energetyki PKP PLK S.A. w Warszawie, po wygraniu przetargu ogłoszonego we wrześniu 2009 r. Zespół wykonawców składał się z pracowników Wydziału Elektrycznego Politechniki Białostockiej (główny wykonawca), firmy RST sp. j. z siedzibą w Białymstoku (podwykonawca) oraz Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej (podwykonawca). Zespołem kierował dr hab. inż. Karol Aniserowicz, prof. nzw. PB. Była to kontynuacja i rozszerzenie badań prowadzonych w poprzednich latach przez Centrum Naukowo-Techniczne Kolejnictwa (obecnie Instytut Kolejnictwa).

Dla ochrony izolacji głównej sieci trakcyjnej przed uszkodzeniem przez udary piorunowe i przepięcia trakcyjne stosowane są dotychczas odgromniki różkowe (rys. 1), montowane typowo w odstępach od 1000 do 1200 m. Jest to rozwiązanie niewystarczające w aktualnym stanie techniki. Z powodu rozwoju elektronizacji i automatyzacji kolei konieczne staje się ograniczanie przepięć do poziomów znacznie niższych, niż zapewniają to odgromniki różkowe, gdyż nowoczesne urządzenia elektroniczne mają mniejszą odporność na przepięcia od urządzeń stosowanych dawniej. Zwiększenie niezawodności pracy urządzeń jest możliwe dzięki zastosowaniu nowych warystorowych ograniczników przepięć, instalowanych na słupach trakcyjnych.

Badania wykonano przed i po zainstalowaniu warystorowych ograniczników przepięć na dwóch odcinkach linii kolejowych, liczących po około 10 km długości torów, podczas ich normalnej eksploatacji. Celem eksperymentów było określenie poziomu narażeń sieci trakcyjnej i urządzeń sterowania ruchem kolejowym w warunkach udarów symulujących prawdziwe wyładowania atmosferyczne. Zasymulowane prądy piorunowe doprowadzano do sieci trakcyjnej ze specjalnego generatora udarowego. Na tej podstawie można było oszacować rzeczywiste narażenia środowiskowe urządzeń kolejowych, a w konsekwencji – określić dobór środków ochrony odgromowej i przed przepięciami.

Rozwiązanie szczegółów konstrukcyjnych ochrony sieci trakcyjnej przed przepięciami oraz analiza wpływu tej ochrony na pracę przytorowych obwodów sygnalizacji, automatyki i sterowania, jest zadaniem trudnym. Szczególną trudność stwarza fakt, że na obecnym etapie rozwoju techniki ograniczniki warystorowe mają zbyt małą wytrzymałość, aby ochronić sieć trakcyjną przed skutkami każdego wyładowania atmosferycznego – zdarzają się uszkodzenia warystorów. Wymagana

jest zatem analiza niezawodności ich działania z uwzględnieniem statystycznych parametrów wyładowań.

Badania eksperymentalne na każdym z poligonów trwały po kilka dni. Jedna grupa pracowników obsługiwała generator udarowy, zlokalizowany blisko środka badanego odcinka szlaku. Wzdłuż szlaku przemieszczała się mobilna grupa pomiarowa, badająca napięcia i prądy udarowe w wybranych miejscach sieci trakcyjnej. Trzecia grupa pomiarowa badała przepięcia indukowane, docierające do obwodów sterowania ruchem kolejowym w wybranych szafach SSP (samoczynnej sygnalizacji przejazdowej).

Mobilna grupa pomiarowa przemieszczała się wzdłuż torów, z użyciem pociągu sieciowego (rys. 2 i 3). Podczas części eksperymentów pod Białymstokiem wykorzystano także pojazd 4'AXE (rys. 4), który można było ustawiać w pozycji umożliwiającej odizolowanie kół od szyn i wykonanie dodatkowych pomiarów.

Badania w warunkach normalnej eksploatacji linii kolejowych nie były łatwe, przebiegały z różnymi przygodami. Każdego dnia przytrafiało się coś nieprzewidzianego. Najwięcej problemów stwarzała pogoda – zmieniająca się od słonecznego nieba po rzęsy deszcz, uniemożliwiający prowadzenie prac pomiarowych. Końcowe powodzenie prac było możliwe nie tylko dzięki wytężonej pracy zespołu prowadzącego badania, ale również dzięki okazanej życzliwości i znacznej pomocy udzielonej przez pracowników PKP Energetyka S.A. i PKP Polskie Linie Kolejowe SA z Białegostoku i Siedlec. Bez ich zaangażowania i pomocy przeprowadzenie eksperymentów nie byłoby możliwe.

dr hab. inż. **Karol Aniserowicz**, prof. nzw. w PB, WE

Fotografie Karol Aniserowicz (fot. 2 Tomasz Maksimowicz)

1. Odgromnik rozkowy

3. Mobilna ekipa pomiarowa w akcji. Od lewej: Tomasz Maksimowicz, Mirosław Zielenkiewicz, Grzegorz Kraszewski

2. Autor na pociągu sieciowym pod Siedlcami

4. Na pierwszym planie – ustawianie pojazdu 4'AXE na tory pod Białymstokiem; w głębi widoczny jest namiot ze stanowiskiem generatora udarowego

Obrony rozpraw doktorskich na Wydziale Elektrycznym

W dniu 13 stycznia 2011 roku na Wydziale Elektrycznym Politechniki Białostockiej odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr. inż. Macieja Gawlikowskiego pt.: „Badania modelowe wybranych parametrów metrologicznych układu krążenia dla potrzeb diagnostyki hemodynamicznej”. Promotorem w przewodzie był prof. dr hab. inż. Tadeusz Pustelny z Katedry Optoelektroniki Politechniki Śląskiej. Recenzentami rozprawy byli: prof. dr hab. inż. Anna Romana Cysewska-Sobusiak z Politechniki Poznańskiej oraz dr hab. inż. Mirosław Świercz, prof. nzw. w Politechnice Białostockiej. Uchwałą Rady Wydziału Elektrycznego PB przedstawiona rozprawa została wyróżniona.

Głównym celem zaprezentowanej pracy było przeprowadzenie wszechstronnych badań teoretycznych i eksperymentalnych właściwości metrologicznych metody termodylucji, stosowanej w obszarze klinicznym do pomiaru rzutu minutowego serca. O wadze omawianych zagadnień świadczy to, iż obecnie choroby serca są jedną z najczęstszych przyczyn zgonów. Według danych Światowej Organizacji Zdrowia choroby układu sercowo-naczyniowego stanowią przyczynę 31,5% zgonów wśród mężczyzn i 26,8% wśród kobiet. Oryginalnym osiągnięciem autora rozprawy było przeprowadzenie kompleksowej analizy właściwości metrologicznych rozpatrywanej metody pomiarowej, uwzględniającej sposób prowadzenia badania, aspekty techniczne instrumentarium pomiarowego oraz cechy biofizyczne badanego obiektu.

Dr inż. Maciej Gawlikowski jest absolwentem Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej. Obecnie jest pracownikiem naukowym Fundacji Rozwoju Kardiologii w Zabrze. Jego prace badawcze obejmują: zagadnienia energetyczne mechanicznego wspomaganie krążenia, pomiary i sensorykę medyczną oraz modelowanie fizyczne wybranych elementów układu krążenia. Jest autorem i współautorem ośmiu publikacji, siedmiu recenzowanych wystąpień na konferencjach międzynarodowych oraz dwóch patentów z zakresu metrologii medycznej i przemysłowej. W 2007 roku jego prace dotyczące energetycznych i fizjologicznych aspektów mechanicznego wspomaganie krążenia zostały nagrodzone przez Japanese Society for Artificial Organs nagrodą Young Investigator's Travel Fellowship Award. Jest również członkiem European Society for Artificial Organs.

dr inż. **Jacek Kuszniar**, WE

mgr inż. Robert P. Bycul w trakcie publicznej
obrony rozprawy doktorskiej
fot. W. Walendziuk

W tym samym terminie, 13 stycznia 2011 roku, na Wydziale Elektrycznym odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr inż. Roberta Piotra Bycula pt.: „Zastosowanie niejawnej metody różnic skończonych z dekompozycją czasu i obszaru w równoległej analizie nieustalonego pola termicznego wybranych układów elektrycznych”. Promotorem był dr hab. inż. Jerzy Gołębiowski, prof. nzw. PB.

Robert Piotr Bycul ukończył Wydział Elektryczny PB w 1998 roku (kierunek: elektronika i telekomunikacja, specjalność: aparatura elektroniczna). W okresie 2000-2010 pracował jako asystent w Katedrze Elektrotechniki Teoretycznej i Metrologii PB. Jego zainteresowania naukowe dotyczą zagadnień analizy numerycznej z wykorzystaniem komputerów równoległych, w szczególności – nieustalonego pola termicznego w urządzeniach elektrycznych. Jest twórcą kilku aplikacji do pracy w równoległych systemach obliczeniowych i autorem bądź współautorem 25 publikacji o zasięgu krajowym lub międzynarodowym.

dr hab. inż. **Wiesław Peterson**, WE

XIII Krajowa Konferencja „Światłowody i ich zastosowanie”

Białystok – Białowieża 26-29.01.2011

Konferencje „Światłowody i ich zastosowanie” to cykliczne przedsięwzięcie organizowane od wielu lat przez Wydział Elektryczny Politechniki Białostockiej. Pozwalają one na przedstawienie wyników badań i wymianę doświadczeń przez przedstawicieli wszystkich najważniejszych ośrodków optoelektronicznych w kraju.

W skład Komitetu Naukowego XIII Krajowej Konferencji „Światłowody i ich zastosowanie” weszło dwudziestu wybitnych profesorów specjalistów z zakresu optoelektroniki pod przewodnictwem prof. dr. hab. inż. Jana Dorosza, kierownika Katedry Optoelektroniki i Techniki Światłowej Wydziału Elektrycznego Politechniki Białostockiej. Honorowe przewodnictwo nad konferencją objął prof. dr. hab. inż. Wiesław Woliński, członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, były przewodniczący Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN. Komitet Organizacyjny konferencji utworzyły Katedra Optoelektroniki i Techniki Światłowej wraz z Oddziałem Białostockim Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej.

Uroczyste otwarcie zaszczylił swoją obecnością Jego Magnificencja Rektor PB prof. dr. hab. inż. Tadeusz Citko, zaś patronatem medialnym konferencję objęło Radio Akadera. Obrady skupiły 80 uczestników. Po pierwszym dniu obrad na Wydziale Elektrycznym kolejne sesje były prowadzone w Białowieży. Uczestnicy przedstawili łącznie 52 referaty i plakaty obejmujące aktualne zagadnienia z zakresu: materiałów dla optoelektroniki, technologii światłowodów, elementów i układów optoelektronicznych, metrologii światłowodów, elementów i układów optoelektronicznych, zastosowania światłowodów i źródeł LED w optoelektronice. Efektem konferencji będzie wydanie tomu Proceedings of SPIE.

Dzięki wspaniałej zimowej aurze mogliśmy uczestniczyć w kuligu z pochodniami przez Puszcę Białowieską. Po czterech dniach owocnych obrad, wymiany doświadczeń, spostrzeżeń i nawiązaniu nowych kontaktów uczestnicy opuszczali Białystok obiecując przyjazd na kolejną Konferencję „Światłowody i ich zastosowanie” w 2014 roku.

dr inż. **Jacek Kuszniar,**

Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego KKS'2011

Uczestnicy konferencji podczas obrad w Auli Wydziału Elektrycznego PB

fot. J. Kuszniar

Konferencja „Światłowody i ich zastosowanie” sesja w Białowieży

fot. J. Kuszniar

Michał Kuciej laureatem konkursu „Iuventus Plus”

8 grudnia 2010 roku Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego ogłosiło wyniki konkursu o finansowanie projektów badawczych w ramach programu „Iuventus Plus”. Na liście 304 zakwalifikowanych projektów znalazła się dwójka młodych naukowców z Białegostoku: dr inż. Michał Kuciej z Wydziału Mechanicznego Politechniki Białostockiej oraz dr Wioletta Ratajczak-Wrona z Wydziału Farmaceutycznego Uniwersytetu Medycznego.

Program pod nazwą „Iuventus Plus” ma na celu wsparcie młodych naukowców w kierunku prowadzenia prac badawczych na najwyższym poziomie i upowszechniania ich efektów w wykazie publikacji Journal Citation Reports (JCR) lub European Reference Index for the Humanities (ERIH). Obecnie artykuły polskich naukowców stanowią ok. 1,5% liczby publikacji w wiodących światowych czasopismach ujętych w wykazie National Science Indicators. Ministerstwo zakłada, że realizacja programu „Iuventus Plus” przyczyni się do poprawy pozycji polskich publikacji w rankingach światowych. Przyznane młodym naukowcom środki (resort wyasygnował w sumie ponad 38 mln zł) będą mogły być wykorzystane na kontynuowanie badań naukowych, których wyniki opublikowano lub przyjęto do publikacji w czasopismach ujętych w JCR lub ERIH oraz na popularyzowanie ich efektów poprzez publikacje w wiodących wydawnictwach.

Dr inż. Michał Kuciej, adiunkt w Katedrze Mechaniki i Informatyki Stosowanej na Wydziale Mechanicznym PB, zajmuje się opracowaniem analitycznych modeli procesu generacji ciepła w układach hamulcowych. Jego opiekunem naukowym jest prof. dr hab. Aleksandr Yevtushenka. Na liście referencyjnej konkursu „Iuventus Plus” znalazł się jego habilitacyjny projekt badawczy, którego założenia przedstawione są poniżej.

„Analityczne metody obliczeń pól temperatury i naprężeń termicznych w elementach ciernych układów hamulcowych”, dr inż. Michał Kuciej:

W projekcie badawczym planuje się otrzymanie analitycznego rozwiązania nowych zagadnień początkowo-brzegowych nieustalonego przewodnictwa ciepła i quasi-statycznej termosprężystości, dla układów odwzorowujących elementy ciernie układów hamulcowych, tj.:

- a) warstwa (nakładka) ślizgająca się po powierzchni półprzestrzeni (tarcza hamulcowa),
- b) półprzestrzeń (tarcza hamulcowa) ślizgająca się po powierzchni warstwy (nakładka) osadzonej na podstawie (zacisk).

Na skutek oddziaływania sił tarcia na powierzchni kontaktu generowane jest ciepło, które w postaci strumieni o nieznannej gęstości powoduje nagrzewanie poszczególnych elementów układu. Otrzymane modele będą uwzględniały zmianę w czasie prędkość hamowania oraz różne profile czasowe narastania ciśnienia ściskającego elementy ciernie, a także wymianę konwekcyjną na powierzchniach wolnych oraz opór termiczny w strefie kontaktu.

W projekcie zakłada się, że materiał warstwy może być kompozytem o strukturze periodycznej. Jako szczególny będzie rozpatrzony przypadek warstwy jednorodnej.

Za pomocą otrzymanych rozwiązań zostanie zbadany wpływ parametrów geometrycznych oraz właściwości cieplno-fizycznych materiałów warstwy i podłoża na ewolucję oraz rozkład przestrzenny temperatury. Na podstawie uzyskanego rozwiązania odpowiedniego zagadnienia brzegowego quasi-statycznej termosprężystości zostanie zaproponowany model pęknięcia termicznego rozpatrywanych układów.

Do rozwiązywania powyższych zagadnień cieplnych tarcia będzie wykorzystany wzór Duhamela oraz zastosowana metoda transformacji całkowych Laplace'a, skuteczna w przypadku równania przewodnictwa cieplnego typu parabolicznego, jak również całkowanie funkcji zespolonych z użyciem twierdzenia Cauchy'ego. Do wyznaczenia pól naprężeń termicznych posłuży model Timoshenki – zginania grubej warstwy z wolnymi końcami.

Dodatkową częścią pracy będzie weryfikacja wyników uzyskanych za pomocą rozwiązań analityczno-numerycznych z otrzymanymi za pomocą Metody Elementów Skończonych oraz z wynikami eksperymentalnymi.

W wyniku przeprowadzonej analizy numerycznej zostaną opracowane wytyczne bezpiecznego, dla danych warunków tarcia, wyboru na etapie projektowania materiałów elementów ciernych. Pozwoli to również na wyznaczenie wkładu ilościowego włókna kompozytu w komórce periodyczności, niezbędnego do podtrzymania na powierzchni tarcia zadanej temperatury.

opr. MR

w skrócie ...

Drugie uprawnienia do doktoryzowania na Wydziale Elektrycznym

Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów, na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, póź. 595 ze zm., w Dz., U. z 2005 r., nr 164, póź. 1365), po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, podjęła decyzję o przyznaniu z dniem 31 maja 2010 r. Wydziałowi Elektrycznemu Politechniki Białostockiej uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w dyscyplinie elektronika. Decyzja jest ostateczna.

Wydział Elektryczny posiada już uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika (uzyskane w 1995 r.), a także uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie elektrotechnika (uzyskane w 2005 r.).

WE

Dyplomy WA uznawane w krajach Unii Europejskiej

Wydział Architektury Politechniki Białostockiej z dumą informuje, że dyplomy magisterskie obronione na kierunku architektura i urbanistyka będą automatycznie uznawane we wszystkich krajach Unii Europejskiej. Zapewni to możliwość wykonywania zawodu architekta w tych krajach absolwentom naszego wydziału. W chwili obecnej jedynie pięć uczelni w Polsce może pochwalić się takim statusem. Prace dotyczące tzw. notyfikacji studiów architektonicznych na WA trwały od początku 2009 r. i zostały uwieńczone sukcesem, co potwierdziło pismo Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 15 grudnia 2010 r., w którym czytamy: „W dniu 14 grudnia 2010 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (Official Journal of the European Union, 2010/C 337/02) został opublikowany przez Komisję Europejską komunikat wprowadzający zmiany do Aneksu V Dyrektywy 2005/36/WE. W Aneksie V zostały zamieszczone dyplomy z zakresu architektury następujących polskich uczelni: Politechnika Białostocka, Politechnika Gdańska, Politechnika Łódzka, Politechnika Śląska, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny. W związku z powyższym dyplomy z zakresu architektury ww. uczelni będą mogły być uznawane w sposób automatyczny.”

WA

Jak już informowaliśmy w poprzednim numerze ŻP, praca dyplomowa magisterska absolwenta Wydziału Elektrycznego Politechniki Białostockiej mgr. inż. Mariusza Piotra Lasoty pt.: „Sterowanie pojazdem mobilnym drogą radiową – projekt i wykonanie”, zrealizowana pod kierunkiem dr. inż. Wojciecha Wojtkowskiego, pracownika Katedry Automatyki i Elektroniki Wydziału Elektrycznego PB, została wyróżniona w II Ogólnopolskim Konkursie Młodzi Innowacyjni 2010 na najlepsze prace dyplomowe doktorskie, magisterskie, inżynierskie i licencjackie z dziedziny automatyki, robotyki i pomiarów. Konkurs zorganizował Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów w Warszawie.

Podsumowanie wyników osiągniętych podczas realizacji w pracy dyplomowej zostało ponadto przedstawione w angielskojęzycznym artykule mgr. inż. Mariusza Piotra Lasoty pt.: „Steering mobile vehicle by radio”, wydrukowanym w tomie „Innowacyjne rozwiązania w obszarze automatyki, robotyki i pomiarów”, wydanym pod redakcją prof. Janusza Kacprzyka w 2010 roku przez Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów PIAP w Warszawie, w cyklu „Młodzi innowacyjni – Monografie, Studia, Rozprawy”. Artykuł zawiera między innymi zdjęcia wykonanego prototypu pojazdu mobilnego. W wymienionym tomie zostały zamieszczone podsumowania 15. wyróżnionych w 2010 roku prac dyplomowych z dziedziny automatyki, robotyki i pomiarów absolwentów wyższych uczelni z całej Polski.

prof. Mikołaj Busłowicz, WE

Warsztaty National Instruments LabVIEW 2010

11 stycznia 2011 r. na Wydziale Elektrycznym Politechniki Białostockiej odbyły Warsztaty National Instruments LabVIEW 2010, w których uczestniczyło 30 osób, również spoza Uczelni.

Celem warsztatów było zapoznanie uczestników z możliwościami środowiska metrologicznego LabVIEW, które pozwala na tworzenie aplikacji w sposób graficzny, przy wykorzystaniu łatwych w użyciu komponentów wizualnych. Dzięki takiemu rozwiązaniu możliwe jest szybkie i intuicyjne konfigurowanie sprzętu pomiarowego oraz projektowanie własnych interfejsów użytkownika. Uczestnicy spotkania wzięli udział w zajęciach praktycznych, związanych bezpośrednio z programowaniem w systemie LabVIEW. Poznali podstawowe zasady programowania graficznego oraz metodykę tworzenia programów do akwizycji, analizy i prezentacji danych pomiarowych. Zapoznali się także z możliwościami wykorzystania nowych funkcji oprogramowania LabVIEW 2010 oraz najnowszymi produktami firmy National Instruments, służącymi do akwizycji danych pomiarowych. Warsztaty odbyły się w miłej i twórczej atmosferze. Spotkanie, oprócz aspektu dydaktycznego, zintegrowało podlaski środowisko metrologiczne.

dr inż. Wojciech Walendziuk

Warsztaty LabView2011

fot. W. Walendziuk

Obrony doktoratów na Wydziale Informatyki:

23.06.2010 r. dr Joanna Karbowska-Chilińska „Programy probabilistyczne z ciągłym parametrem czasowym”, promotor prof. Mirosława Grażyna Mirkowska-Salwicka.

27.10.2010 r. dr Anna Borowska „Algorytmy probabilistyczne i łańcuchy Markowa na tle wybranych zagadnień. Redukcja wartościowań”, promotor prof. Wiktor Dańko

17.11.2010 r. dr inż. Adam Krasuski (Szkoła Główna Służby Pożarniczej) „Możliwość wykorzystania usługi katalogowej w architekturze rozproszonej bazy danych jako podstawy systemu treningu i wspomagania decyzji w Państwowej Straży Pożarnej”, promotor: profesor Tadeusz Maciak

08.12.2010 r. Tomasz Grześ „Metody i algorytmy minimalizacji poboru mocy układów sekwencyjnych realizowanych na strukturach programowych”, promotor profesor Valery Salauyou

08.12.2010 r. Paweł Tadejko „Techniki przetwarzania sygnałów EKG dla celów automatycznego wykrywania zaburzeń pracy serca”, promotor profesor Waldemar Rakowski

Konferencja „Współpraca akademicka – stypendia, badania, rozwój”

Konferencja odbyła się 9 listopada 2010 r. w Warszawie. Zorganizowała ją Ambasada Królestwa Norwegii przy współudziale MNiSW, Ośrodka Przetwarzania Informacji – operatora Polsko-Norweskiego Funduszu Badań Naukowych oraz Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji – operatora Funduszu Stypendialnego i Szkoleniowego. Spotkanie odbyło się na Politechnice Warszawskiej i dotyczyło podsumowania dotychczasowych osiągnięć w ramach Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Norweskiego Mechanizmu Finansowego. Mechanizm Finansowy EOG oraz Norweski Mechanizm Finansowy to instrumenty finansowe przeznaczone dla nowych państw członkowskich Unii Europejskiej. Są to dodatkowe, obok Funduszy Strukturalnych i Funduszu Spójności, źródła bezzwrotnej pomocy zagranicznej. Środki finansowe pochodzą z 3. krajów EFTA: Norwegii, Islandii i Lichtensteinu. Należy podkreślić, że Polska jest największym beneficjentem w ramach obu mechanizmów. Nasz kraj otrzymał łącznie 533,51 mln euro na realizację przedsięwzięć w ramach określonych priorytetów w latach 2004-2009. W toku konferencji zaprezentowano 8 wybranych projektów, które otrzymały finansowanie w ramach Mechanizmów Finansowych EOG i Norweskiego Mechanizmu Finansowego. Wszystkie były realizowane w kooperacji z partnerem z Norwegii (uczelniami norweskimi), co było warunkiem uzyskania grantu.

Na zakończenie konferencji przedstawiono nowe perspektywy Mechanizmów Finansowych na lata 2009-2014. Projekt będzie kontynuowany dzięki podpisanemu 28 lipca 2010 r. porozumieniu pomiędzy państwami Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu: Islandią, Liechtensteinem i Norwegią oraz UE. Z kwoty 1,788 mld euro, przeznaczonej na zmniejszanie różnic ekonomicznych i społecznych w ramach EOG, w latach 2009-2014 do Polski trafi 578 mln euro. Środki finansowe zostaną przeznaczone m.in. na wsparcie nowoczesnych technologii – zwłaszcza proekologicznych, dotyczących możliwości wychwytywania i składowania CO₂, a także na wsparcie innowacyjnego przemysłu przyjaznego środowisku, na ochronę środowiska, zdrowie oraz badania naukowe. Pracują już komisje, których zadaniem będzie doprecyzowanie szczegółów oraz przygotowanie projek-

tu do podpisania umów bilateralnych na szczeblu rządowym. Trwają także prace przygotowawcze nad określeniem m.in. zakresu tematycznego wsparcia oraz systemów zarządzania, wdrażania i monitorowania nowych projektów. W 2011 r. będą prowadzone prace nad opracowywaniem programów operacyjnych poszczególnych obszarów tematycznych i prawdopodobnie zostanie ogłoszony nabór wniosków.

dr Andrzej Butarewicz, pełnomocnik Rektora ds. Rozwoju PB

Konferencja „Rozwijanie kompetencji matematycznych i podstawowych kompetencji naukowych i technicznych w projektach współpracy europejskiej”

W spotkaniu zorganizowanym przez Fundację Rozwoju Systemu Edukacji (FRSE) i Ośrodek Rozwoju Edukacji (ORE), w dniu 14 grudnia 2010 r., brali udział m.in. Sekretarz stanu Krystyna Szumilas, Podsekretarz stanu, dr hab. prof. UW Zbigniew Marciniak, przedstawiciele uczelni, dyrektorzy, nauczyciele szkół średnich, kuratorzy oraz przedstawiciele licznych organizacji związanych z oświatą i szkolnictwem wyższym. W pierwszej części konferencji zaprezentowano referaty, z których najciekawsze było wystąpienie prof. Marciniaka, który mówił o interaktywnym nauczaniu matematyki, adekwatnym do współczesnych potrzeb. Zwrócił także uwagę na praktyczną stronę tego procesu, w którym znaczącą rolę powinno odgrywać modelowanie matematyczne, rozwiązujące m.in. istotne problemy techniczne.

Ciekawe informacje dotyczące matury z matematyki oraz przedmiotów przyrodniczych przedstawił pan Mirosław Sawicki. W Polsce skuteczność procesu kształcenia matematyki odzwierciedla liczba uczniów, którzy zdali egzamin z matury próbnej i matury właściwej. W 2010 r. na 366 tys. uczniów maturę próbną na poziomie podstawowym zdało 76%, a maturę właściwą 87%. Uzyskany wynik nie odbiega od średniej w krajach Unii Europejskiej. Jednocześnie, zaprezentowane na konferencji, najnowsze wyniki uzyskane na podstawie próbnej matury z matematyki wskazują na gorszy wynik, na poziomie 64%.

Interesujące wyniki badania kompetencji w zakresie matematyki i innych przedmiotów technicznych (PISA), przeprowadzone w 2009 r. w krajach OECD w tym w Polsce (187 szkół), przedstawił dr hab. Michał Fedorowicz. Jak wykazały badania, Polska znajduje się na 25. miejscu na 65 badanych krajów. Zdecydowanie lepiej wypadły przedmioty przyrodnicze, gdzie odnotowano wzrost kompetencji. Polska w porównaniu z państwami OECD ma więcej uczniów na poziomie średnim, a mniej na skrajnych poziomach (a więc bardzo dobrych i bardzo słabych).

W drugiej części konferencji zaproponowano seminarium podzielone na trzy grupy dyskusyjne. Jako przedstawiciel Politechniki Białostockiej uczestniczyłem w panelu, w którym zaprezentowano jako przykład program w ramach Erasmusa, dotyczący wymiany doświadczeń w kształceniu informatyki. Lider, niewielka uczelnia bułgarska, realizuje go w kooperacji z ponad 70. instytucjami i szkołami wyższymi na terenie Europy. Polskę reprezentuje Uniwersytet Warszawski. Przykład ten pokazuje, że nawet małe uczelnie mogą być skutecznym liderem w projektach międzynarodowych. Następnie odbył się panel dyskusyjny, którego moderatorem był dr hab. Marek Frankowicz z UJ. Poruszane były tematy dotyczące potrzeby

rozwijania kompetencji matematycznych, naukowych i technicznych z perspektywy szkolnictwa wyższego. Uczestnicy dyskusji starali się odpowiedzieć na trzy postawione pytania:

1. Czy w polskim szkolnictwie wyższym jest miejsce na „matematykę dla humanistów” i „fizykę dla poetów”?
2. Jaka może być rola szkolnictwa wyższego w rozwijaniu kompetencji matematycznych, naukowych i technicznych w ramach uczenia się przez całe życie?
3. Czy ilość (istnieje wiele różnych inicjatyw) może przejść w nową jakość?

W dyskusji zwrócono uwagę na popularyzację nauk matematyczno-przyrodniczych w środowiskach humanistycznych, a także na tworzenie się nowych interdyscyplinarnych obszarów takich jak: ekonofizyka, modelowanie procesów historycznych czy lingwistyka matematyczna.

Uczestnicy konferencji zwracali uwagę na odpowiednie przygotowanie nauczycieli, a także na wielokierunkową współpracę uczelni wyższych ze szkołami średnimi oraz innymi agendami, wspierającymi nauczanie matematyki i przedmiotów przyrodniczych. Podkreślano także konieczność kształcenia ustawicznego od przedszkolaka do uniwersytetu trzeciego wieku i rolę matematyki oraz innych przedmiotów technicznych w tym procesie. Nie wypracowano konsensusu w sprawie współpracy i spójnej polityki promującej rozwijanie kompetencji matematycznych, naukowych i technicznych. Z jednej strony postulowano podjęcie współpracy na szczeblu krajowym, z drugiej poddawano w wątpliwość skuteczność takich działań.

dr **Andrzej Butarewicz**, pełnomocnik Rektora ds. Rozwoju PB

W poszukiwaniu wzorców jakości kształcenia. Finlandzki SAMK

Wybór Uczelni, w której można byłoby podpatrzeć funkcjonowanie systemu jakości kształcenia, nie był prosty. Po długim przeszukiwaniu zasobów Internetu, czytaniu opinii i rankingów, ostatecznie wybrany został Uniwersytet Techniczny w Pori w Finlandii – Satakunta University of Applied Sciences (SAMK). Argumentem przemawiającym za wyborem tej Uczelni było uzyskanie przez SAMK pozytywnego wyniku audytu dokonanego przez Fińską Wyższą Radę Oceny Edukacji (Finnish Higher Education Evaluation Council) w 2009 r.

Termin wizyty delegacji z Politechniki Białostockiej na Uniwersytecie ustalono na 4-9 października 2010 roku. Naszym celem było zapoznanie się z pracą nie tylko interesujących nas działów, ale również takich, które nie są raczej spotykane w polskich uczelniach (np.: biuro ds. motywowania pracowników).

W pierwszym dniu naszej wizyty zaprezentowałyśmy PB oraz nasz region i miasto. Gospodarze przedstawili nam informacje o SAMK i Pori. Pori to niewielkie, niespełna osiemdziesiąt tysięcy mieszkańców miasto w południowo-zachodniej części Finlandii. Satakunta University of Applied Sciences (SAMK) ma również swoje placówki w miejscowościach Rauma, Huittinen i Kankaanpää. Uczelnia kształci około 6,5 tys. studentów na wydziałach: Biznesu i Kultury (Business and Culture), Opieki Społecznej i Ochrony Zdrowia (Social Services and Health Care), Technologii i Gospodarki Morskiej (Technology and Maritime Management). Wdrożony na Uniwersytecie i nieustannie doskonalony system jakości daje powody do dumy. Uczelnia na każdym poziomie i w każdej dziedzinie kładzie nacisk na jakość świadczonych usług edukacyjnych. System przyczynia się również do podniesienia jakości pracy wszystkich pracowników, zarówno dydaktycznych jak i administracyjnych, czego miałyśmy okazję doświadczyć osobiście w kolejnych dniach wizyty. Rozmawiałyśmy między innymi z menedżerami, kierownikami, naukowcami, na-

uczycielami i studentami. Podkreślenia wymaga fakt, iż miałyśmy okazję poznać Rektora SAMK Pana Seppo Pynnä oraz Panią Paivi Jaatinen – która w SAMK nazywana jest „Matką Systemu Jakości”, ponieważ to właśnie ona zainicjowała prace związane z wdrożeniem Systemu Jakości.

System składa się w głównej mierze z zasad i procedur, których zadaniem jest skuteczne prowadzenie do realizacji zamierzonych celów. Najważniejsze, że system funkcjonuje nie tylko na papierze – instrukcje i procedury są przestrzegane, aktualizowane, oceniane i dostosowywane do bieżących potrzeb. Jednym z podstawowych założeń funkcjonowania systemu jakości nie jest kontrola i wyciąganie konsekwencji, a raczej monitoring i ustawiczne działania przyczyniające się do realizowania przyjętej strategii. Przejrzysty i jasny system procedur SAMK dostępny jest na www.samk.fi w zakładce about us/quality system.

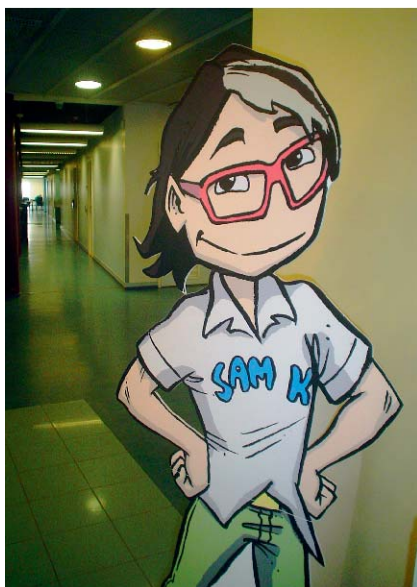
W kolejnym dniu wizyty zapoznano nas z przebiegiem procesu dydaktycznego, w znacznym stopniu różniącego się od polskich norm. Zanim kandydat stanie się studentem SAMK musi przejść przez proces rekrutacji, który na terenie całej Finlandii odbywa się w ramach ujednoliconego systemu informatycznego. Ciekawostką jest fakt, iż absolwent studiów I stopnia, zanim rozpocznie kształcenie na studiach II stopnia, ma obowiązek zdobycia trzyletniego doświadczenia zawodowego. Bez praktyki nie ma możliwości podjęcia dalszej nauki i zdobycia tytułu magistra. Warto także zwrócić uwagę na fakt, iż w Finlandii programy studiów już od kilku lat są dostosowane do Europejskich Ram Kwalifikacji. Skupiają się głównie na uzyskaniu konkretnych efektów kształcenia w danych przedmiotach, co przedstawia tzw. Macierz kompetencji (Tabela 1).

Program wizyty był bardzo napięty. W trakcie pobytu uzyskałyśmy wiele ciekawych informacji nie tylko na temat systemu jakości, rekrutacji oraz procesu dydaktycznego, ale również sukcesów Uczelni na arenie międzynarodowej. Odwiedziłyśmy stworzoną przez pracowników i studentów, przy współpracy z przedsiębiorcami, serwerownię sieci komórkowej SAMK przeznaczoną do celów edukacyjnych. Inteligentne mieszkanie, które ułatwia życie osobom niepełnosprawnym, to kolejny z projektów Uniwersytetu, któremu przyjrzałyśmy się z bliska. To niesamowite przedsięwzięcie zostało zrealizowane na zlecenie firmy meblarskiej, a pierwsze „przyjazne meble” zostały umieszczone na terenie Uczelni w specjalnie wygospodarowanych do tego celu pomieszczeniach.

Studenci Politechniki Białostockiej mogą wyjechać na studia w Satakunta University of Applied Sciences w ramach programu Erasmus. Z pełnym przekonaniem zachęcamy do odwiedzenia tej wyjątkowej placówki. Wysoka jakość kształcenia, piękna okolica, przyjaźni ludzie i emanujący spokój, to argumenty przemawiające za tym, aby wybrać ten uroczy zakątek i właśnie tam, w komfortowych warunkach, podnosić swoje kwalifikacje i zdobywać wiedzę.

mgr inż. **Agnieszka Sakowicz**
mgr **Marta Sznajder**

Maskotka SAMK

Ratusz Miejski w Pori

Tabela 1. Macierz Kompetencji (COMPETENCE MATRIX)

BASIC STUDIES		cr	Self-development -development	Ethical skills	Communication and interaction skills	Development skills	Organisation and society skills	International skills	Basic knowledge in electrical engineering and other such fields	Design skills	Electrical and device safety knowledge	Business and industrial engineering and management skills	Power distribution and power system skills	Electrical machine and drive skills
TY0801	PROFESSIONAL SKILLS AND PERSONAL DEVELOPMENT													
TY080101	Learning skills	3	•		•			•						
TY080102	Expert communication	3		•		•								
TY080103	Leadership and project management	5	•				•						•	
TY080104	Research communication	3			•		•	•				•		
TY080105	Professional English skills in engineering 1	5			•			•						
TY080106	Professional English skills in engineering 2	3			•			•						
TY080107	Professional Swedish skills in engineering	3			•			•						
TY0802	WORLDVIEW IN NATURAL SCIENCES													
TY080201	Mathematical tools in engineering	3	•								•	•		
TY080202	Algebra	4	•											
TY080203	Geometry	4	•								•	•		
TY080204	Differential and integral calculus	4	•						•					
TY080205	Mechanics	3	•								•	•		
TY080206	Electromagnetism	3				•				•				
TY080207	Thermal engineering and vibrations	5				•				•				
TY080208	Physics laboratory	6		•		•			•					
TY080209	Chemistry	3		•		•								

Źródło: www.samk.fi

Belfer Roku 2010 wybrany!

Studenci Politechniki po raz kolejny wybrali najlepszych nauczycieli akademickich.

15 lutego 2010 roku Samorząd Studentów Politechniki Białostockiej zorganizował na sześciu wydziałach Wybory Belfra Roku 2010. Każdy ze studentów mógł oddać jeden głos na wybranego przez siebie nauczyciela pracującego na danym wydziale. W sumie w całej Politechnice zagłosowało ponad 800 żaków. Głosy zostały podliczone przez członków samorządu. Oto tabela wyników:

Miejsce	Wydział
Wydział Architektury	
1.	dr inż. Adam Musiuk
2.	mgr Jerzy Hermanowicz
3.	dr inż. arch. Adam Jakimowicz dr inż. arch. Jolanta Owerczuk mgr inż. arch. Magdalena Sulima
Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska	
1.	dr Elżbieta Gołąbeska
2.	dr inż. Cezary Pieńkowski
3.	dr inż. Krzysztof Micun mgr inż. Marcin Orłowski
Wydział Elektryczny	
1.	dr inż. Adam Kuźma
2.	dr inż. Marek Korzeniewski
3.	dr inż. Grzegorz Hołdyński
Wydział Informatyki	
1.	dr inż. Tomasz Grześ
2.	mgr inż. Krzysztof Ostrowski
3.	dr Ryszard Mazurek
Wydział Mechaniczny	
1.	dr inż. Dariusz Szpica
2.	dr inż. Krzysztof Łukaszewicz
3.	dr inż. Andrzej Celmerowski dr inż. Małgorzata Grądzka-Dahlke
Wydział Zarządzania	
1.	mgr Tomasz Kanicki
2.	prof. dr inż. Adam Skorek
3.	dr Andrzej Smolarczyk

Hubert Zub, SSPB

Robert Kondracki przewodniczącym komisji zagranicznej w Parlamencie Studentów Rzeczypospolitej Polskiej

W dniach 27-28 listopada 2010 r. w Warszawie odbył się XIX Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej. Delegaci wysłuchali sprawozdań ustępującego zarządu i wybrali nowe władze na lata 2011-2012. Przewodniczącą Parlamentu Studentów RP została Dominika Kita z Uniwersytetu Jana Kochanowskiego oraz Wyższej Szkoły Ekonomii i Prawa w Kielcach. Wybrano także nowych członków Rady Wykonawczej PSRP: Komisją Prawną pokieruje Hubert Pińczak z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, przewodniczącą Komisji Socjalnej została Katarzyna Rybus z Politechniki Łódzkiej i Uniwersytetu Łódzkiego, Marta Gruszczyńska z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu przewodniczyć będzie Komisji Dydaktycznej, przewodniczącym Komisji Organizacji i kontaktu z samorządami został Hubert Głubiak z Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku. Robert Kondracki, przewodniczący Samorządu Studentów Politechniki Białostockiej będzie w Radzie Wykonawczej PSRP przewodniczyć pracom Komisji Zagranicznej.

Robert Kondracki: „Swoje nowe obowiązki formalnie przejąłem 1 stycznia 2011 r. Jako przewodniczący Komisji Zagranicznej jestem odpowiedzialny za kontakty Parlamentu Studentów RP z organizacjami studenckimi innych państw. Moim głównym zadaniem jest reprezentowanie za granicą naszego Parlamentu, a także ponad 2 mln polskich studentów, których Parlament jest przedstawicielem. Komisja Zagraniczna PSRP sprawuje pieczę nad programami mobilnościowymi – czyli programami, które promują wyjazdy studentów na inne uczelnie, żeby zbierali jak najwięcej doświadczeń, nie tylko w swoim ośrodku akademickim, ale też poza nim (np. Mostech, Erasmus). Włączyliśmy się także w utworzenie strony internetowej związanej ze stypendiami zagranicznymi i krajowymi. Polecam portal mojestypendium.pl – użyteczną wyszukiwarkę stypendiów w Polsce i zagranicą, a także fundacji i konkursów dla studentów i doktorantów każdego typu uczelni. 14 lutego 2011 r., w Budapeszcie, uczestniczyłem w konferencji European Students' Union – organizacji która reprezentuje studentów wszystkich państw europejskich w Parlamencie Europejskim.”

MR

**Parlament Studentów
Rzeczypospolitej Polskiej**

Nasi studenci naturalnie najlepsi!

Prace studentów Politechniki Białostockiej znalazły się w finale konkursu „Naturalnie się opłaca”.

24 stycznia 2011 roku laureaci konkursu odebrali nagrody i wyróżnienia przyznane za prace na temat „Ekoinnowacje czyli rozwiązania dla regionu w myśl zasad zrównoważonego rozwoju”. Trzy pierwsze miejsca przypadły studentom PB:

- I miejsce – Krzysztof Jurczak, student III roku leśnictwa Zamiejscowego Wydziału Leśnego PB w Hajnówce, tytuł pracy „Utworzenie przyrodniczych wiosek tematycznych w Dolinie Bugu, jako poligon doświadczalny idei zrównoważonego rozwoju”
- II miejsce – Paweł Biegus, student II roku mechaniki i budowy maszyn Wydziału Mechanicznego PB, tytuł pracy „Sprzęt do ćwiczeń produkujący prąd”
- III miejsce – Maciej Sidorowicz, student II roku mechaniki i budowy maszyn Wydziału Mechanicznego PB, tytuł pracy „Jak wykorzystać zalegający śnieg?”

Konkurs zorganizowany przez Regionalną Dyрекję Ochrony Środowiska w Białymstoku adresowany był do studentów wszystkich szkół wyższych województwa podlaskiego. Nadesłane prace zawierały pomysł na ekoinnowację, możliwą do wdrożenia na terenie województwa podlaskiego. W składzie jury konkursu „Naturalnie się opłaca” znaleźli się eksperci z Uniwersytetu w Białymstoku, Podlaskiego Klubu Biznesu oraz Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Białymstoku. Finałiści odebrali nagrody finansowe i upominki, a także mieli okazję do zaprezentowania swoich prac na spotkaniu z członkami Podlaskiego Klubu Biznesu.

Dr inż. **Lech Magrel**, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Białymstoku o idei konkursu: „Misją RDOŚ jest edukacja ekologiczna oraz wpływanie na świadomość społeczną dotyczącą zagadnień ochrony przyrody. Stąd pomysł na konkurs skierowany do studentów. Chcemy uwrażliwić tę grupę na ideę zrównoważonego rozwoju. Naszą rolą jest sprawić, by młodzi ludzie, którzy w głowach mają świeże pomysły na biznes, połączyli w swoich projektach kryterium opłacalności z zasadami ekorozwoju. W nadesłanych na nasz konkurs pracach znajdowaliśmy bardzo ogólne opisy studenckich pomysłów. Na ich tle wyróżniała się praca Krzysztofa Jurczaka, który swój pomysł starannie przemyślał i profesjonalnie opisał. Myślę, że ten pomysł ma największą szansę realizacji. Tym bardziej, że jest ściśle związany z organizacją turystyczną w dolinie Bugu. Generalnie, wszystkie prace konkursowe, po odpowiednim dostosowaniu, wykonaniu projektu technicznego, mogą być wprowadzone w życie. W przyszłości planujemy kolejne edycje konkursu. Zarówno Podlaski Klub Biznesu, jak i Narodowy Bank Polski zadeklarowali, że będą wspierać naszą inicjatywę. Mamy także nadzieję, że zwiększy się liczba uczestników konkursu. Natomiast cieszę się bardzo, że w tym roku Politechnika Białostocka, instytucja bardzo mi bliska, znalazła się na podium.”

Krzysztof Jurczak: „Mój pomysł narodził się przy okazji wizyty w nadmorskich wioskach tematycznych, pierwszych jakie powstały w Polsce. Jestem z zawodu leśnikiem, przyrodnikiem z zamiłowania, dlatego moje myśli skoncentrowały się wokół utworzenia przyrodniczych wiosek tematycznych. Spisałem je w ciągu dwóch wieczorów. Potem jednak praca wylądowała w szufladzie, aż do momentu, gdy dowiedziałem się o konkursie RDOŚ.”

Od lewej: Hubert Kaczyński (Podlaski Klub Biznesu), Maciej Sidorowicz, Krzysztof Jurczak, Paweł Biegus (studenci Politechniki Białostockiej), Lech Magrel i Beata Bezubik (RDOŚ w Białymstoku)

Imagine Cup 2011 – sukcesy studentów Politechniki Białostockiej

Drużyna Milky WayTeam z Politechniki Białostockiej awansowała do finałów lokalnych światowego konkursu Imagine Cup 2011 r.

Należy podkreślić młody wiek członków zespołu. Łukasz Arciszewski, Adam Mocarski, Piotr Matwiejuk i Paweł Adamski są studentami czwartego semestru studiów I stopnia kierunku informatyka na Wydziale Informatyki PB. Grafik drużyny, Adam Kalinowski, jest studentem drugiego semestru grafiki – studiów licencjackich na Wydziale Architektury PB. Mentorem drużyny jest Pan Marcin Iwanowski, absolwent Wydziału Informatyki PB, przewodniczący studenckiego koła Grupa.NET PB w roku 2009/2010, aktualnie zatrudniony w firmie DevCore.NET pełni także funkcję Microsoft Student Consultant.

MilkyWayTeam wystartował w kategorii Projektowanie Oprogramowania. W pierwszym etapie konkursu, w styczniu, studenci składali streszczenia projektów. Na podstawie streszczeń organizatorzy wyłonili 50 drużyn, które miały za zadanie stworzyć projekty. Temu zadaniu podołało 37 drużyn (pozostałe nie ukończyły projektów w terminie), z których organizatorzy konkursu wyłonili 10 najlepszych zespołów. Film promujący projekt konkursowy drużyny MilkyWayTeam można obejrzeć na http://www.youtube.com/watch?v=4WK48AQpEyg&feature=player_embedded

W tym roku w Imagine Cup w kategorii Projektowanie Oprogramowania wystartowało aż 9 drużyn z Politechniki Białostockiej. Warto podkreślić także udział studenta PB w kategorii Media Cyfrowe. Adam Kalinowski, student grafiki na Wydziale Architektury, zaproponował film krótkometrażowy pt „Change Yourself Please!”

Konkurs Imagine Cup jest największym na świecie konkursem technologicznym dla studentów. Naszym studentom gratulujemy wysokich miejsc w eliminacjach i życzymy dalszych sukcesów!

AH

Kolejny sukces drużyny MAGMY

Drużyna z Wydziału Mechanicznego Politechniki Białostockiej w składzie: Wojciech Głazewski, Szymon Zimnoch, Piotr Ciura i Emil Błoński zajęła drugie miejsce w kategorii Freestyle ELFA podczas odbywających się na Wydziale Mechatroniki Politechniki Warszawskiej zawodów Robomicon. Drużyna zaprezentowała łaziki serii MAGMA (prototyp Magmy, łazik Magma, który wziął udział w zawodach marsjańskich w Utah oraz prototyp Magmy2). W tej kategorii zarejestrowało się 12 drużyn. Zawodnicy mieli 10 minut na zaprezentowanie swoich robotów i na przekonanie sędziów, że to ich konstrukcja jest najciekawsza spośród wszystkich zgłoszonych w danej kategorii. Łaziki zaprezentowane przez studentów Politechniki Białostockiej cieszyły się ogromnym zainteresowaniem wśród kibiców i innych zawodników.

Łaziki marsjańskie Magma można było obejrzeć podczas Dnia otwartego na Politechnice Białostockiej 26 marca oraz Dnia Otwartego Tylko Dla Dziewczyn 14 kwietnia 2011 roku.

W lutym br. „Magmowcy” odebrali także Złote Klucze Kuriera Porannego, nagrodę przyznawaną osobom, które swoim działaniem rozsławiają Białystok i Podlasie.

Od lewej: Piotr Ciura, Szymon Zimnoch, Wojciech Głazewski i Emil Błoński

AH

Politechnika Białostocka jest Akademickim Mistrzem Polski w Futsalu

W dniach 17-20 lutego 2011 r. odbył się w Lublinie finał Akademickich Mistrzostw Polski w Futsalu. Nasz region reprezentowała drużyna Politechniki Białostockiej, która wywalczyła awans w rozgrywkach strefy B, obejmującej województwa: podlaskie, warmińsko-mazurskie, mazowieckie i łódzkie.

W finale startowało 16 najlepszych drużyn krajowych. Poziom rozgrywek był bardzo wysoki. Drużyna Politechniki, z 4 punktami zgromadzonymi podczas rozgrywek grupowych, awansowała do czołowej ósemki. W meczu o pierwsze miejsce nasz zespół spotkał się z Politechniką Rzeszowską. Złoty medal dawał nam remis lub zwycięstwo. Przy wyniku 2-2 Politechnika Białostocka została Akademickim Mistrzem Polski w Futsalu w klasyfikacji uczelni technicznych.

Skład drużyny: Andzielewicz Łukasz, Borowik Marcin, Budźko Jakub, Dąbrowski Piotr, Gieniusz Krzysztof, Gryszkiewicz Edward, Jurczuk Filip, Malinowski Mariusz, Marczuk Mateusz, Stoczko Kamil, Tomczyk Kamil, Wróblewski Augustyn. Trenerem drużyny jest mgr Jarosław Kierdelewicz.

mgr Stanisław Piątkowski, SWFiS

Zwycięska drużyna na spotkaniu z władzami uczelni. Od lewej (drugi): trener mgr Jarosław Kierdelewicz, Prorektor ds. Studenckich i Dydaktyki dr hab. inż. Katarzyna Zabielska-Adamska. Od prawej: kierownik SWFiS mgr Stanisław Piątkowski, Rektor PB prof. dr hab. inż. Tadeusz Cítko.

Brąz Akademickich Mistrzostw Polski dla drużyny ergometru wioślarskiego Politechniki Białostockiej

Zawodnicy Politechniki Białostockiej zdobyli podczas Akademickich Mistrzostw Polski brązowy medal w ergometrze wioślarskim, w kategorii uczelni technicznych. Wyprzedziły nas tylko te drużyny, które miały w swoich składach reprezentantów Polski.

Skład drużyny: Tomasz Bakunowicz (WBiIŚ), Paweł Czepiel (WBiIŚ), Michał Jaremczuk (WI), Marcin Jarocki (WM), Łukasz Kolendo (WBiIŚ), Jacek Milewski (WZ), Radosław Żędzian (WE).

Dobrze spisały się także nasze studentki, które zajęły w Mistrzostwach IV miejsce.

Indywidualnie brązowe medale Akademickich Mistrzostw Polski w ergometrze wioślarskim wywalczyli: Agata Bogdan i Radosław Żędzian.

Trenerem sekcji AZS PB ergometru wioślarskiego jest mgr Witold Głuszuk.

mgr Stanisław Piątkowski, SWFiS

Medalowy sezon kolarzy górskich AZS Politechniki Białostockiej

Kolarze górscy z Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Białostockiej mogą poszczycić się w mijającym sezonie pasmem sukcesów. Wyjątkowo mocna forma i zgrany skład zawodników pozwolił na znaczące osiągnięcia w Akademickich Mistrzostwach Polski w Kolarstwie Górskim i Pucharze Polski z cyklu AZS MTB CUP.

W rozgrywanych w Chełmie w dniach 22-23 maja 2010 r. Akademickich Mistrzostwach Polski, na wyjątkowo błotnistej i wymagającej trasie, nasi kolarze akademicki zajęli drużynowo 3. miejsce i wywalczyli tytuł Wicemistrzów Polski wśród uczelni technicznych. Politechnikę Białostocką reprezentowali: Robert Pietrzak (student V roku budownictwa), Piotr Bogatyrow (student III roku budownictwa), Artur Jackiewicz (student III roku mechaniki), Krzysztof Zahorenko (student II roku logistyki) i Krzysztof Gryczko (student III roku budownictwa, na co dzień jeździ w białostockich klubach UKS Wygoda i PTR Dojlidy). Opiekunem sekcji jest Wojciech Kruszyński. Sukces indywidualny po raz kolejny odniósł najlepszy zawodnik sekcji Robert Pietrzak zajmując w kategorii politechnik 2. miejsce w jeździe na czas i tytuł Akademickiego Wicemistrza Polski w wyścigu ze startu wspólnego.

Już od kilku sezonów Akademickie Mistrzostwa Polski przyciągają na start czołówkę kolarzy MTB i podobnie było w tym roku w Chełmie. W organizowanych przez AZS Politechniki Lubelskiej zawodach wystartowali m.in. Piotr Brzózka, Dariusz Batek, Katarzyna Solus czy Weronika Rybarczyk. Poziom sportowy rywalizacji jest bardzo wysoki, a sama impreza niezwykle prestiżowa – wyścig toczy się o zaszczyty i punkty dla uczelni wyższych. Na pokonanie 8,4 km pętli najlepsi potrzebowali około 20 minut. W wyścigu ze startu wspólnego do przejechania było 5 takich kółek z licznymi podjazdami, zalegającym błotem i odcinkami technicznymi. Wśród drużyn męskich absolutną dominację potwierdziła Wszechnica Świętokrzyska, a o srebro walczyły sekcje AGH w Krakowie oraz Politechniki Białostockiej. Ostatecznie należało uznać wyższość corocznych medalistów AMP, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Trzecie miejsce dla Politechniki Białostockiej, było powrotem naszych kolarzy na podium AMP (ostatni raz w 2002 r.). Wśród kobiet po złoto drużynowe sięgnęła Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy.

Dopełnieniem zeszłorocznych osiągnięć sekcji kolarskiej Politechniki Białostockiej było zdobycie drużynowo 2. miejsca w klasyfikacji generalnej Pucharu Polski AZS MTB CUP. Zawody mają rangę Akademickiego Pucharu Polski i są cyklem 6 wyścigów kolarstwa górskiego rozgrywanego w formacie cross-country. Indywidualne zwycięstwo w całych zawodach (kat. Elita) zajął zawodnik AZS PB Robert Pietrzak.

Inauguracja AZS MTB CUP miała miejsce wiosną na warszawskich Fortach Bema, gdzie Robert Pietrzak odniósł pierwsze zwycięstwo w kategorii Elita. Skutecznie powtarzając ten rezultat w kolejnych edycjach zapewnił sobie zwycięstwo w klasyfikacji generalnej już w połowie sezonu w Urszulinie. Także drużynowo Politechnika Białostocka często pojawiała się na podium zdobywając 2. miejsce w Warszawie oraz 1. miejsca w Przesieci i Urszulinie. Ostateczne rozstrzygnięcia miały zapaść podczas finału AZS MTB CUP w Zabrze, gdzie problemy techniczne ze sprzętem pozbawiły białostocką uczelnię wygranej (zaledwie o 17 punktów). Zwyciężyła Politechnika Warszawska, a nasi kolarze musieli zadowolić się drużynowym srebrem Akademickiego Pucharu Polski. Obok Roberta Pietrzaka, w klasyfikacji generalnej kategorii U23 wygrał jego klubowy kolega z UKS Wygoda Łukasz Milewski, student Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego i Turystyki w Białymstoku.

Robert Pietrzak o swoim sukcesie: „Wygranie pucharu AZS jest dla mnie szczególnym osiągnięciem. Przez pięć lat walczyłem o tytuł mistrza polski – niestety bezskutecznie. Wygranie Pucharu AZS było ostatnią szansą na zajęcie najwyższego

Robert Pietrzak na trasie wyścigu.

U dołu: Robert Pietrzak na podium VIII AMP w Kolarstwie Górskim Chełm-Kumowa Dolina

podium w zawodach akademickich. W tym roku postarałem się o mocny początek sezonu, niestety kosztem przełożenia obrony pracy magisterskiej. Plan się powiódł – pierwsze cztery starty dały wygraną. Łączenie sportu ze studiami bywało dla mnie bardzo trudne i jest mi bardzo miło, że wysiłek ten został wynagrodzony.”

Tym udanym i mocnym akcentem Robert Pietrzak żegna się z sekcją kolarstwa górskiego i kończy studia na Politechnice Białostockiej. Mamy nadzieję, że pozostali zawodnicy utrzymają wysoki poziom i utrzymają wywalczone pozycje w przyszłym sezonie.

Krzysztof Gryczko, KL AZS PB

Debata ekumeniczna na Wydziale Zarządzania

24 stycznia b.r. na Wydziale Zarządzania PB odbyła się akademicka debata ekumeniczna. Spotkanie przygotowano w ramach Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan, które obchodzono w Białymstoku w dniach 18-25 stycznia 2011 r.

Inicjatorem oraz organizatorem przedsięwzięcia było Studenckie Koło Nauk Humanistycznych wraz z opiekunem dr. Andrzejem Smolarczykiem, adiunktem Katedry Ekonomii i Nauk Społecznych WZ PB. Do udziału w debacie zaproszono przedstawicieli Kościołów chrześcijańskich: ks. Andrzeja Szczepańczyka (wikariusza rzymsko-katolickiej parafii NMP Matki Kościoła), ks. Andrzeja Misiejuka (wikariusza prawosławnej parafii św. Pantelejmona w Zaściankach, wydawcę magazynu „U źródeł wiary” na antenie TVP Białystok), ks. kpt. Tomasza Wigłusza (proboszcza białostockiej parafii ewangelicko-augsburskiej) oraz dr hab. Adama Sawickiego, filozofa, adiunkta Katedry Ekonomii i Nauk Społecznych WZ PB. Niestety, ks. Misiejuk, i ks. kpt. Wigłusz, z powodu nieprzewidzianych okoliczności, nie wzięli udziału w spotkaniu. Obecni na debacie goście, wykładowcy i studenci próbowali odpowiedzieć na pytanie „Jak budować wspólnotę chrześcijańską w obliczu przemian społeczno-gospodarczych?”

Tomasz Galicki, sekretarz Koła Nauk Humanistycznych WZ PB

Niech się święci liczba Pi!

Były ciekawostki o liczbie Pi, Pi-rebusy oraz gry logiczne: go, mankała, pentago. 14 marca 2011 r. na Politechnice Białostockiej obchodzono Międzynarodowy Dzień Liczby Pi. Termin został wybrany ze względu na amerykański system zapisu dat, w którym 3.14 kojarzy się z pierwszymi cyframi rozwinięcia dziesiętnego tej ważnej stałej matematycznej. Warto przypomnieć, że ten dzień jest jednocześnie rocznicą urodzin Wacława Sierpińskiego i Alberta Einsteina.

Uczelniane obchody Międzynarodowego Dnia Liczby Pi zorganizowali członkowie Studenckiego Koła Naukowego Miłośników Gier Logicznych, które działa na Wydziale Informatyki. Studenci wykorzystali święto liczby Pi do popularyzacji matematyki, gier logicznych, a także promocji własnego koła, które istnieje od niepełna roku. Na holach Wydziału Informatyki pojawiły się stoiska ze stanowiskami do gry oraz słodkimi nagrodami dla zwycięzców.

Przewodniczącą SKN Miłośników Gier Logicznych jest Noemi Natalia Cieślińska, studentka III roku matematyki na PB, a opiekunem prof. Czesław Bagiński.

MR

„e-Biuletyn” – internetowy magazyn studencki

Na Wydziale Zarządzania ukazuje się gazeta redagowana w całości przez studentów. E-Biuletyn powstał z inicjatywy studentów politologii, którzy chcieli spróbować swoich sił w rzemiośle dziennikarskim, a jednocześnie zrobić coś wartościowego dla swoich kolegów. Jeśli dla studentów, to przystępnie, ciekawie i ...bezpłatnie! Kolejne wydania e-Biuletynu umieszczane są na stronie internetowej www.wz.pb.edu.pl, a ich lektura jest możliwa po pobraniu pliku PDF. Choć e-Biuletyn to inicjatywa jeszcze stosunkowo młoda (pierwszy numer trafił do odbiorców w listopadzie 2010 r.), to już zdobyła popularność i stałych czytelników, którzy mogą wyrażać swoje opinie o czasopiśmie m. in. na specjalnym koncie na facebooku.

Dziennikarze e-Biuletynu piszą o życiu studenckim w jego szerokim aspekcie. Przeprowadzają wywiady z ulubionymi zespołami, ciekawymi osobistościami, relacjonują wydarzenia kulturalne i koncerty. Znajdziemy tu także wiadomości dotyczące wydarzeń na Wydziale Zarządzania oraz wskazówki, które mogą przydać się podczas sesji. W dziale „Moja kariera” przeczytamy wywiady z absolwentami Politechniki Białostockiej, np. właścicielem portalu BiałystokOnline, właścicielką szkoły jazdy BABSKA ELKA. Rozmowy z osobami, które osiągnęły sukces zawierają cenne wskazówki dotyczące rozwoju zawodowego studentów.

Redakcja e-Biuletynu zaprasza wszystkich chętnych do współpracy i współtworzenia magazynu. E-Biuletyn jest wspaniałą okazją do publicznego zaprezentowania własnych poglądów, zdobycia doświadczenia dziennikarskiego a także szansą na rozwój własnych pasji i marzeń.

MR

Redakcja e-Biuletynu.

Na pierwszym planie redaktor naczelna Agnieszka Bielecka, za nią zastępca red. naczelnej Jan M. Janiszewski

fot. T. Trochimczuk

Politechnika Dzieciom

Samorząd Studentów Politechniki Białostockiej już po raz trzeci zorganizował akcję charytatywną „Politechnika Dzieciom”. Studenci przygotowali niespodzianki pod choinkę dla wychowanków Domu Dziecka nr 2 oraz zebrali datki dla Stowarzyszenia Pomocy Rodzinie „Droga”.

prof. Józefa Wiater, Dziekan WBiŚ oraz Mariusz Oniszcuk, koordynator akcji Politechnika Dzieciom podczas Spotkania Opłatkowego PB

Akcja trwała kilka dni, od 6 do 20 grudnia 2010 roku. Miała większy zasięg, niż poprzednie edycje, ponieważ wzięli w niej udział nie tylko studenci Politechniki Białostockiej, ale także wykładowcy, pracownicy oraz zaproszeni goście. Pierwsze dochody na cele akcji zebrano podczas imprezy mikołajkowej w Klubie Rockoco. Kolejne dni upłynęły studentom na zbiórce datków i upominków na poszczególnych wydziałach Politechniki Białostockiej. W ramach akcji zorganizowano także turnieje futsalu, siatkówki, zajęcia z aerobiku oraz dziecięce warsztaty judo. 13 grudnia studenci poprowadzili w Bajkolandzie imprezę mikołajkową dla dzieci. Tego samego dnia na holach, w budynkach wydziałów PB, pojawiły się wystawy z pracami plastycznymi wychowanków Domu Dziecka nr 2 w Białymstoku, które powstały podczas warsztatów zorganizowanych przez studentów Wydziału Architektury. Właśnie te prace, wraz z licznymi fantami (m.in. piłki, koszuli AZS i Jagiellonii) zostały zlicytowane podczas akademickiego spotkania opłatkowego, 16 grudnia 2011 r. Dochód z aukcji został przekazany Stowarzyszeniu Pomocy Rodzinie „Droga”, które w 2010 roku na zorganizowanie paczek i prezentów dla podopiecznych miało tylko 8 tysięcy złotych. Akcja Politechnika Dzieciom 2010 zakończyła się huczną i wesołą zabawą mikołajkową zorganizowaną przez naszych studentów dla podopiecznych Domu Dziecka nr 2.

MR

Śnieżynki i Mikołaje, czyli studenci dzieciom

Grudzień 2010 roku był okresem intensywnych działań studentów turystyki i rekreacji pod kierownictwem mgr Jolanty Zuzdy. I tak, 6 grudnia żacy zorganizowali imprezę mikołajkową w przedszkolu Pod Słońkiem. Małych uczestników imprezy przywitały studentki – Śnieżynki, które służyły przedszkolakom pomocą na każdym etapie zabawy (przy wykonywaniu różnorodnych zadań i rozwiązywaniu quizu). Dzień później studenci przygotowali zabawę choinkową dla dzieci ze świetlicy socjoterapeutycznej Michałek mieszczącej się przy ul. Radzymińskiej w Białymstoku. W programie znalazły się liczne gry i zabawy z nagrodami, które przeprowadziły Aniela Czerwińska i Monika Kiewlak. Dzieci wzięły udział w konkursie „Jaka to kolęda?”. Czekając na Świętego Mikołaja przygotowywały też świąteczne bombki. 28 grudnia studenci zorganizowali zabawę choinkową w białostockim oddziale Polskiego Związku Niewidomych. Podopieczni ośrodka i ich opiekunowie brali udział w konkursach, zabawach rytmicznych i tanecznych. Dzieci z koła teatralnego przygotowały krótki spektakl świąteczny. Ukoronowaniem zabawy było przybycie Świętego Mikołaja, który obdarował wszystkie dzieci prezentami.

Wszystkie imprezy były bardzo udane, studenci mieli satysfakcję z dobrze wykonanej pracy, czego potwierdzeniem były uśmiechy na twarzach dzieci i podziękowania ze strony rodziców i wychowawców.

AH

Stypendia ministra dla studentów Wydziału Zarządzania

Trójka studentów Politechniki Białostockiej: studentka logistyki Marzena Mojsa i Ewelina Smolińska oraz student politologii Rafał Łukasz Sztukiewicz, otrzymała stypendium ministra za osiągnięcia w nauce. Lista stypendystów Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego na rok akademicki 2010/2011 została ogłoszona 9 grudnia 2010 r.

Stypendium ministra za wyniki w nauce to nagroda przyznawana corocznie studentom posiadającym wysoką średnią ocen oraz wykazującym się aktywnością i osiągnięciami naukowymi.

Wystawa prac nagrodzonych w konkursie „Projekt Łazienki 2010”

W listopadzie i grudniu 2010 r. w hali Wydziału Architektury PB prezentowana była wystawa projektów nagrodzonych w konkursie firmy KOŁO na „Projekt Łazienki 2010”. W konkursie, którego przedmiotem był budynek toalety publicznej nad Wisłą w Warszawie, wyróżniono m.in. prace absolwentów Wydziału Architektury: Izabeli Nowak, Michała Czerwińskiego i Marcina Perki.

Student PB w finale Olimpiady Języka Niemieckiego

Studium Języków Obcych Politechniki Białostockiej z przyjemnością informuje, że student naszej Uczelni Marcin Przybyła (Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska, lektor: Pani Hanna Naczas-Kusiak) zakwalifikował się do finału VI Ogólnopolskiej Olimpiady Języka Niemieckiego dla Studentów Wyższych Uczelni Technicznych, który odbędzie się 13 maja 2011 w SPNJO Politechniki Śląskiej w Gliwicach.

Z wizytą w Moskiewskim Państwowym Uniwersytecie Budowlanym

W czerwcu 2009 roku została podpisana umowa dwustronna pomiędzy Politechniką Białostocką a Moskiewskim Państwowym Uniwersytecie Budowlanym (MPUB), której jednym z głównych celów jest organizacja wymiany studenckiej w ramach tygodniowych praktyk specjalistycznych organizowanych przez uczelnie partnerskie.

Pierwszy etap realizacji tej umowy miał miejsce na przełomie czerwca i lipca 2010 roku. Gościliśmy na Politechnice Białostockiej piętkę studentów ostatniego roku kierunku budownictwo – specjalność: systemy zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków – wraz z opiekunką prof. Eleną Goginą z MPUB. Zgodnie z profilem zainteresowań naszych gości, program ich pobytu obejmował przede wszystkim wizyty w obiektach gospodarki wodno-ściekowej naszego miasta i regionu (m.in. Białostocka Oczyszczalnia Ścieków, Stacje Uzdatniania Wody Pietrasze oraz Jurowce, oczyszczalnie ścieków w Dąbrowie Białostockiej, Elku, Olecku). Ważnym punktem pobytu grupy był dzień spędzony na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska, wypełniony zwiedzaniem wydziałowych Katedr i Zakładów oraz spotkaniem z pracownikami i studentami, w czasie którego goście mieli okazję zapre-

zentować swoją uczelnię oraz wymienić się uwagami na temat specyfiki funkcjonowania uczelni technicznych w realiach polskich i rosyjskich.

W tym czasie zapadły także ustalenia dotyczące kolejnego etapu współpracy międzyuczelnianej, czyli rewizyty białostockich studentów na uniwersytecie w Moskwie. Ustalono skład osobowy (piątka studentów kierunku inżynieria środowiska na WBiIŚ wraz z opiekunem) oraz termin pobytu, dzięki czemu nasze Biuro ds. Współpracy Międzynarodowej oraz strona rosyjska mogły przystąpić do załatwiania wszelkich formalności związanych z wyjazdem (zwłaszcza procedury wizowe okazały się skomplikowane).

Na szczęście wszystko udało się zorganizować na czas i 12 września 2010 r. nasza grupa wylądowała na lotnisku Szeremietiewo w Moskwie. Tu czekali na nas przedstawiciele MPUB (niespodzianka – byli to uczestnicy praktyki w Białymstoku) i wygodny bus, który przewiózł nas do miejsca zakwaterowania, akademika na terenie kampusu uniwersyteckiego. Obawy o standard mieszkań studenckich w Rosji okazały się nieuzasadnione, przydzielono nam skromne, ale schludne pokoje z kuchnią i węzłem sanitarnym na korytarzu. Zaskoczyło nas wejście do akademika, strzeżone przez ochronę i wyposażone w bramkę na kartę magnetyczną (legitymację studencką lub pracowniczą) lub otwieraną przez strażnika po okazaniu przepustki, jak się później okazało był to element charakterystyczny dla wszystkich obiektów uniwersyteckich (i nie tylko).

Pierwszy dzień wizyty przeznaczaliśmy na zwiedzanie uniwersytetu. MPUB to uczelnia wielkością przypominająca naszą Politechnikę. W jej strukturze wyodrębnić można 6 instytutów, 12 wydziałów i 66 katedr. Studiuje tu ok. 10 tys. studentów na studiach stacjonarnych, 8 tys. na studiach niestacjonarnych, kadra to 1.400 pracowników naukowo-dydaktycznych, z czego połowa to pracownicy samodzielni. Co ciekawe, większość jednostek mieści się w głównym budynku, którego długość można zmierzyć odległością pomiędzy kolejnymi przystankami autobusu kursującego przyległą Jarosławską Szosą. Po miłym powitaniu na Wydziale Stosunków Międzynarodowych (odpowiednik naszego Biura ds. Współpracy Międzynarodowej) rozpoczęliśmy całonocną wyprawę po Uniwersytecie. Nasze szczególne zainteresowanie wzbudziły: Muzeum MPUB, gdzie na powierzchni ponad 300 m² zgromadzono blisko 1000 eksponatów pokazujących przeszłość, teraźniejszość oraz przyszłość uniwersytetu, biblioteka skupiająca około 1.700 tys. woluminów oraz laboratoria projektu „Inteligentny dom”, w których trwają prace nad koncepcją w pełni zautomatyzowanego i sterowanego budynku mieszkalnego. Można było odnieść wrażenie, że pomieszczenia uniwersyteckie kryją w sobie wiele kontrastów (podobnie jak cała Rosja), obok ultra-nowoczesnych obiektów widzieliśmy sale z wyposażeniem rodem z lat 70-tych. Zwiedzając laboratoria technologii wody i ścieków, hydrauliki, czy też zwykłe sale dydaktyczne, nabraliśmy przekonania, że nie powinniśmy się wstydzić bazy naukowo-dydaktycznej na Politechnice Białostockiej.

Po obiedzie, który zjedliśmy w studenckiej stołówce o wdzięcznej nazwie „Grablya” (pol. *chochla*) zaproszono nas na zwiedzanie Moskwy. Zobaczyliśmy jedno z najbardziej rozpoznawalnych miejsc Rosji, czyli Plac Czerwony oraz podziwialiśmy panoramę stolicy z Vorobiovyh Wzgórz. Dzięki tej wyprawie opanowaliśmy sztukę poruszania się miejskimi środkami transportu, która przydała się przy samodzielnych wypadach w czasie wolnym (z uwagi na bogaty program pobytu nie było go jednak wiele).

Kolejne dni naszego pobytu były wypełnione, od godzin rannych do późnego popołudnia, zwiedzaniem różnych obiektów gospodarki wodno-ściekowej w Moskwie i okolicach. Zobaczyliśmy m.in. główną pompownię ścieków w Moskwie o imponującej przepustowości 1 mln m³ ścieków w ciągu doby (jedna z największych w Europie; aby obejrzeć kraty wlotowe musieliśmy zejść poniżej poziomu parteru – kanał dopływowy o średnicy bagatela 3 m jest ułożony prawie 40 m pod ziemią!), największą moskiewską oczyszczalnię ścieków Kuryanovskaya (przyjmuje ponad 3 mln m³ ścieków w ciągu doby), zwiedziliśmy Muzeum Wody, które dokumentuje działanie Moskiewskich Wodociągów od czasów carycy Katarzyny II do dnia dzisiejszego. Byliśmy również w niewielkim mieście Kołomna, położonym w widłach rzek Oka i Moskwa, 100 km na południowy wschód od Moskwy, gdzie oprócz zwiedzania oczyszczalni ścieków spędziliśmy kilka uroczych chwil w Mu-

zeum Pastiły, degustując różne odmiany tego smakołyku i chłonąc przy herbacie z samowara atmosferę XIX-wiecznej, romantycznej Rosji (*pastiła* to tradycyjny rosyjski przysmak, wytwarzany z suszonego przecieru jabłkowego).

Pięciodniowy program naszej wizyty (od 12 do 19 września 2010r.) zakończył się na Wydziale Stosunków Międzynarodowych wręczeniem dyplomów potwierdzających odbycie praktyki studenckiej. Przez cały czas byliśmy otoczeni troskliwą opieką naszych przewodników, studentów-uczestników wyprawy do Polski. Pożegnanie z nimi było wzruszające, ponieważ byliśmy im szczerze wdzięczni za poświęcony czas i trud włożony w przygotowanie wizyty.

Podsumowując krótki, ale intensywnie spędzony czas w Moskiewskim Państwowym Uniwersytecie Budowlanym, warto podkreślić obustronne zadowolenie wśród studentów biorących udział w wymianie. Jak się dowiedzieliśmy, studenci z Rosji zebrali w czasie pobytu w Polsce bogaty materiał badawczy, który posłuży im do przygotowania prac dyplomowych. Wszyscy byli pod wrażeniem wysokiego technologicznego zaawansowania obiektów, jakie zwiedzali w Polsce, podkreślając, że trudno by było znaleźć w Rosji podobne rozwiązania. Również studenci naszej Uczelni byli zafascynowani tym, co zobaczyli w Moskwie, szczególnie skalą zwiedzanych instalacji, rzadko spotykaną w Polsce, a także na świecie. Można śmiało stwierdzić, że początek współpracy między uczelniami był niezwykle udany i wypada mieć nadzieję, że kolejne etapy będą równie owocne.

dr inż. **Dariusz Andra**ka, Katedra Systemów Inżynierii Środowiska, WBiIŚ

Od lewej: 1) na moskiewskim Placu Czerwonym, 2) w Muzeum Wody oraz 3) podczas pożegnalnego spotkania na Wydziale Stosunków Międzynarodowych MPUB

fot. arch. autora

30 lat Biblioteki Wydziału Elektrycznego

Biblioteka Instytutu Elektrotechniki powstała w 1981 r. Rejestracja pierwszego czytelnika nastąpiła 15 kwietnia 1981 r. Na przestrzeni lat biblioteka nieustannie się rozwijała i to nie tylko pod względem poszerzania zbiorów i liczby czytelników.

Placówka mieściła się na trzecim piętrze budynku Wydziału Elektrycznego przy ul. Grunwaldzkiej, początkowo w dwóch pokojach, o łącznej powierzchni 53 m², a od 1986 roku w trzech pokojach. W roku 1988 Biblioteka Instytutu Elektrotechniki zmieniła nazwę na Biblioteka Wydziału Elektrycznego. Kolejne zmiany przyniósł rok 1994, biblioteka stała się jednostką organizacyjną Wydziału Elektrycznego, podporządkowaną bezpośrednio Dziekanowi Wydziału. Taki stan trwał do 1997 r., gdy Biblioteka Wydziału Elektrycznego powróciła do uczelnianej sieci bibliotecznej, którą tworzą Biblioteka Główna oraz 6 bibliotek wydziałowych.

Lata 90. XX w. to rozwój komputeryzacji w bibliotece. W 1996 r. zakupiono pierwszy komputer z oprogramowaniem biurowym oraz specjalistyczny pakiet MAK i bazy danych: „Przewodnik Bibliograficzny” i „Bibliografia zawartości czasopism”. Narzędzia te umożliwiły zbudowanie i systematyczne prowadzenie bazy pod nazwą „Gromadzenie”, dzięki czemu wszystkie nabytki od 1996 roku mogły być wyszukiwane za pomocą komputera. Następnie Biblioteka Wydziału Elektrycznego została przyłączona do zintegrowanego systemu bibliotecznego ALEPH i rozpoczęło się wprowadzanie księgozbioru do katalogu komputerowego oraz rezygnacja z katalogów kartkowych. Obecnie w systemie ALEPH udostępniana jest pełna informacja o zasobach Biblioteki Wydziału Elektrycznego.

W 2002 r. biblioteka została przeniesiona do pomieszczeń w nowym budynku Wydziału Elektrycznego przy ul. Wiejskiej. Obecnie pomieszczenia biblioteczne zajmują 215 m². Zadbano tu o funkcjonalność – placówka jako pierwsza z działających w ogólnouczelnianej sieci bibliotecznej została wyposażona w regały przesuwne, co pozwoliło na zaoszczędzenie miejsca przy magazynowaniu zbiorów. Dzięki przeprowadzce do większych pomieszczeń możliwe też było zwiększenie miejsc w Czytelnii z 12. do 28., a rok później do 38.

Tematyka gromadzenia księgozbioru zawsze była ściśle związana z potrzebami wydziału oraz kierunkami studiów. Wśród zgromadzonych dokumentów (książek, czasopism i zbiorów specjalnych) najważniejsze miejsce zajmują wydawnictwa z zakresu: elektrotechniki, elektroniki i telekomunikacji, informatyki, automatyki i robotyki. Z roku na rok księgozbiór się rozrasta i służy pracownikom i studentom w ich pracy dydaktycznej i naukowej, a posiadane zasoby drukowane i elektroniczne stanowią bogate źródło informacji.

Biblioteka posiada wiele wydawnictw książkowych i czasopism naukowych, zapewnia dostęp do wydawnictw elektronicznych w światowych serwisach, do baz danych bibliograficzno - abstraktowych, jak też do pełnych tekstów publikacji elektronicznych. W związku z tym udostępniono studentom 6 komputerów z podłączeniem do Internetu, istnieje też możliwość korzystania z uczelnianej sieci bezprzewodowej. Ze wszystkich dostępnych w bibliotece komputerów można korzystać z czasopism elektronicznych: EBSCO, Elsevier, IEEE/IEE Electronict Library (IEL), Kluwer Springer, Wiley oraz z książek elektronicznych na platformach MyiLibrary i Referex Engineering. Pracownicy i dyplomanci mogą korzystać z wyżej wymienionych baz także z komputerów domowych, po uprzednim zarejestrowaniu się w Oddziale Automatyzacji Biblioteki Głównej PB.

Ścisłe powiązanie biblioteki z użytkownikami wpłynęło na jej przyśpieszony, wszechstronny rozwój. W pierwszym dziesięcioleciu istnienia biblioteki księgozbiór powiększył się prawie pięciokrotnie i pod koniec 2010 roku liczył 14 175 tytułów książek, 1 999 czasopism, 3 214 jednostek zbiorów specjalnych oraz 1 151 prac dyplomowych.

Początkowo biblioteka była czynna do godz. 15, zatrudnienie w 1995 r. dodatkowej osoby pozwoliło na wydłużenie godzin otwarcia biblioteki dwa razy w tygodniu do godz. 18, a także umożliwiło dostęp do biblioteki studentom studiów zaocznych w dni ich zjazdów. Kolejne lata przyniosły wydłużenie godzin pracy biblioteki codziennie do 18, w soboty do 16. Od stycznia do października 2007 r. w biblioteka była również czynna w niedziele. Obecnie biblioteka jest czynna w poniedziałki i soboty w godz. 9.00-15.00, a od wtorku do piątku w godz. 9.00-17.00.

Historia Biblioteki to nie tylko dzieje jej lokalu, wyposażenia, księgozbioru, to również ludzie, którzy w jej kształt włożyli swoją wiedzę, umiejętności i swoje osobiste zaangażowanie. Trzydziestoletnie trwanie, „rozrastanie się” lokalowe i materialne biblioteki to praca wielu pracowników, którzy na krócej lub dłużej wiązali się z biblioteką. Nie sposób nie wspomnieć o pierwszej kierownicze biblioteki pani Helenie Waleszczyk, która przepracowała na tym stanowisku 13 lat oraz o pani Teresie Halec, która była współorganizatorką biblioteki. Duże zasługi dla biblioteki, a zwłaszcza dla rozwoju automatyzacji w bibliotece miała druga kierowniczka p. Józefa Bajda. Kierowała biblioteką w latach 1994-2002. To ona przyjęła do pracy w 1995 roku p. Wioletę Szkiłądź, która pracuje w bibliotece do dziś. Od 2002 roku biblioteką kieruje Ewa Brzozowska.

mgr Ewa Brzozowska

O sali wykładowej H-130

W 1964 roku oddano do użytku Halę Obrabiarek, wzniesioną obok budynku głównego Wyższej Szkoły Inżynierskiej przy ul. Grunwaldzkiej. Hala pomyślana była jako laboratorium Zakładu Obróbki Skrawaniem na Wydziale Mechanicznym, a wypełniały ją maszyny do obróbki metalu.

Po stronie południowej, na wysokości pierwszego piętra ciągnęła się tam antresola, z której wchodziło się do zaprezentowanej na zdjęciu sali H-130. Była niewielka. Aby zmieścić w niej studencką grupę zamówiono 14 ciasnych, trzysobowych ławek z odkładanymi siedzeniami. Błaty były lekko nachylone i miały uroczy rowek na przyrządy do pisania. Pod blatem przewidziano półkę na teczki. To dla słuchaczy. Dla prowadzącego była mała katedra oraz dwie przesuwane w górę i w dół kredowe tablice.

W roku 1969 powołano na WSI Międzywydziałową Pracownię Metodyki i Nowych Technik Nauczania. Wykonywano w niej pomoce naukowe, robiono zdjęcia i przeźrocza, powielano i kserowano rysunki, nagłaśniano uroczystości, kręcono filmy.

Od roku 1974 postanowiono też unowocześniać sale dydaktyczne. Modernizację audytorium H-130 przeprowadzono w roku 1976. Dokonali tego: mgr inż. Eugeniusz Zawadzki, inż. Stanisław Bielawski oraz Wojciech Dryl. Zainstalowano w nim trzy rzutniki optyczne. Najbardziej imponujący, podwieszony na łukowo wygiętym torowisku był diaskop, który umożliwiał wyświetlanie obrazu ze stronic książek. Po wykładzie odsuwano go pod ścianę, by słuchacze bezpiecznie wyszli na korytarz. Wysięgnik nad drzwiami utrzymywał zamkniętą wiekiem skrzynię z rzutnikiem przeźroczcy. Aby go załadować należało wskoczyć na krzesło i wsunąć magazynek ze slajdami. Dalsza obsługa odbywała się już z poziomu podłogi za pomocą przewodowego manipulatora. Trzecim narzędziem był rzutnik pisma „Lech”. Prowadzący zajęcia przygotowywał wykład na kilkumetrowej, przezroczystej i zwiniętej w rolkę folii. Treść pisał na niej specjalnymi kredkami (które pisać na folii i tak nie chciały). W czasie prezentacji folię przewijał ręcznym pokrętelem. Rzutnik umieszczony był blisko ekranu. Wykładowca mógł więc jedną ręką przesuwając folię, a drugą, za pomocą drewnianej wskazówki wskazywać najistotniejsze miejsca referatu. Wszystkie opisane urządzenia wymagały kompletnej wokół ciemności. Salę wyposażono więc w ciężkie, czarne rolety, które opuszczał lub podnosił hałaśliwy, elektryczny silnik. Gaszenie światła i sterowanie roletami zapewniał specjalny pulpit zbudowany na katedralnym stoliku. Do wyposażenia sali należał również, zamykany w witrynie, czarnobiały telewizor, a także pokaznych rozmiarów stereofoniczny, szpulowy magnetofon.

Była to najbardziej efektowna sala wykładowa Uczelni. Przycięły ją dopiero audytoria w nowym budynku przy ul. Wiejskiej. Jednak jeszcze w latach 90. można tu było zasiąść w prawdziwych, szkolnych ławach i zastanawiać się nad dziwnymi konstrukcjami pod sufitem, które niczego już wtedy nie dźwigały. Wystrój sali znikł ostatecznie w roku 2003 wraz z generalnym remontem budynku i przejęciu zabudowań przez Wydział Architektury.

Śmiem twierdzić, że salę H-130 pokazywano gościom z taką samą dumą z jaką w latach 80. Ośrodek Elektronicznej Techniki Obliczeniowej, a obecnie Aulę Dużą przy Wydziale Elektrycznym.

inż. Mirosław Bujanowski, WE

O znaczeniu sali H-130 niech świadczy fakt, iż fotografujący ją wtedy Piotr Sawicki postanowił użyć kosztownych materiałów barwnych. Było to jedno z pierwszych kolorowych zdjęć Uczelni. Trochę szkoda, że nie widzimy ciepłych brązów w jakich utrzymany jest oryginał.

Wystawy pracowników WA PB w Arsenale i Ratuszu

W ciągu kilku ostatnich miesięcy miały miejsce trzy niezwykle ciekawe i ważne wystawy profesorów Wydziału Architektury PB. Białostocka Galeria Arsenał zaprezentowała najnowsze prace graficzne prof. Andrzeja Dworakowskiego (listopad 2010). Stanowiły one autorski komentarz wydarzeń z 2010 roku, stąd zapewne ich szaro-czarna kolorystyka i niepokojący, czy wręcz przygnębiający wydźwięk.

W Arsenale pokazano także retrospektywną wystawę malarstwa prof. Janusza Debisa z lat 1970-2010 pod nazwą „Światło” (styczeń 2011). Twórczość autora charakteryzuje, o czym pisał Maciej Gutowski, „szczególne wyjście od rzeczywistości widzianej, często codziennej i banalnej, która zostaje poprzez wielkie malarskie rzemiosło przeniesiona czy przemianowana w rzeczywistość duchową i metafizyczną.”

Natomiast w białostockim Ratuszu od grudnia 2010 r. można było oglądać wystawę rzeźb prof. Jerzego Grygorczuka, prezentującą dzieła powstałe w ciągu 40 lat pracy autora. Swoiste credo twórcy prezentowała rzeźba „Pies – Ekstrakt Ciemiernika”. Ciemiernik według Hipokratesa miał leczyć ludzką głupotę, której demaskowaniu służą również prace Grygorczuka.

WA

Wernisaż wystawy prof. Dworakowskiego w Galerii Arsenał

Wernisaż wystawy prof. Debisa w Galerii Arsenał

Wernisaż wystawy prof. Debisa w Galerii Arsenał

Wystawa prof. Grygorczuka w Ratuszu

ARBORES VITAE ostatnia taka puszcza

Puszcza Białowieska była bohaterką wystawy ARBORES VITAE, którą od 5 listopada 2010 r. do 30 stycznia 2011 r. można było oglądać w galerii handlowej Alfa w Białymstoku. Dzięki wielkoformatowym fotografiom autorstwa Jana Walencika można było spojrzeć prosto w oczy wilkowi, zachwycić się tajemniczym olsem czy podejrzeć bocianią rodzinę. Organizatorzy – Fundacja Europejskie Centrum Ziemi – przygotowali także cykl seansów filmowych poświęcony lasom i środowisku naszej planety oraz zajęcia edukacyjne dla dzieci i młodzieży. Dodatkowe informacje o wystawie można znaleźć na stronie <http://www.arboresvitae.eu/>.

Wystawie towarzyszyła konferencja naukowa „Puszcza Białowieska – ostatni pierwotny las Europy”, którą współorganizował Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska PB. 3 grudnia 2010 r. w Auli im. prof. Bełdowskiego na WBiŚ zastanawiano się nad odpowiedzią na pytanie: do czego jest nam potrzebna Puszcza Białowieska? Temat ten został ujęty w sposób holistyczny, uwzględniający różne aspekty, zarówno przyrodnicze, ekonomiczne, jak i kulturowe. Prelegentami konferencji byli wybitni naukowcy, specjalizujący się w temacie Puszczy Białowieskiej i sieci obszarów NATURA 2000. W bogatym programie znalazły się między innymi wystąpienia dr hab. Grażyny Łaski z WBiŚ pt. „Europejska Sieć Ekologiczna w Europie, w Polsce i w województwie podlaskim”, prof. Krzysztofa Skóry, kierownika Stacji Morskiej Uniwersytetu Gdańskiego w Helu pt. „Problemy ochrony przyrody w Polsce – aspekt morski” i dr. Andrzeja Korbela z Rady Naukowej BPN „*Dziki jest piękny* – doświadczenia ekologii głębokiej”. Oprócz wykładów i prezentacji multimedialnych, uczestnicy mogli też wziąć udział w konkursach oraz obejrzeć filmy przyrodnicze.

AH

Wystawa ARBORES VITAE w Galerii Alfa

TV HD Politechniki Białostockiej

Wysokiej jakości sprzęt audiowizualny, studia nagrań i produkcyjne oraz wóz transmisyjny są już na wyposażeniu 21 ośrodków akademickich kraju. Naukowa Interaktywna Telewizja HD powstaje też na Politechnice Białostockiej. Jej zadaniem będzie produkcja materiałów audiowizualnych o tematyce naukowej skierowanych do badaczy, studentów i wszystkich zainteresowanych widzów.

Już wkrótce ruszy portal z kanałami TV na żywo, VoD, AoD. Tymczasem można już obejrzeć pierwszą realizację TV HD – relację z „Dnia otwartego na Politechnice Białostockiej”, link <http://www.vimeo.com/22114303>. Komentarze do filmu prosimy przysyłać na adres: TV@biaman.pl

TV HD Politechniki Białostockiej powstaje w ramach projektu PLATON realizowanego przez 21 krajowych jednostek MAN i KDM (w tym MSK BIAMAN). W ramach projektu realizowane są także usługi kampusowe, wideokonferencji, eduroam i powszechnej archiwizacji.

Więcej informacji: <http://www.platon.pionier.net.pl>

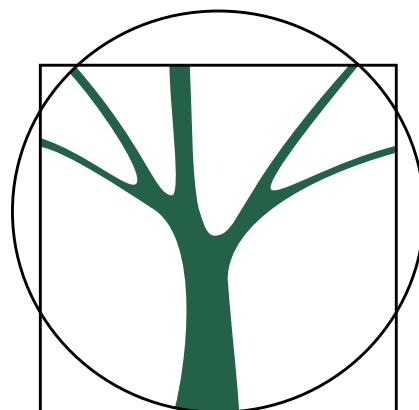
Tomasz Nosal, BIAMAN

IX Podlaski Festiwal Nauki i Sztuki

Podlaski Festiwal Nauki i Sztuki to największa w północno-wschodniej Polsce impreza popularyzująca pracę i osiągnięcia regionalnych uczelni wyższych. W otwartej formule festiwalu zawierają się wykłady i prezentacje, spektakle i koncerty, które pozwolą poszerzyć wiedzę z zakresu zarówno nauk ścisłych, medycznych, społecznych, humanistycznych, jak i sztuki. Laboratoria i warsztaty pracy naukowców oraz artystów, na co dzień niedostępne, otwierają się na czas festiwalu i zachęcają do odkrycia naukowego punktu widzenia wielu problemów i zjawisk życia codziennego. Liczba uczestników imprez festiwalowych rośnie z roku na rok.

IX Podlaski Festiwal Nauki i Sztuki rozpocznie się 9 a zakończy 20 maja 2011 r. Każda uczelnia, a jest ich w tym roku 13, ma wyodrębnione w kalendarium festiwalowym dni, podczas których zaprezentuje swoje osiągnięcia. Wybrane prezentacje festiwalowe zostaną przedstawione raz jeszcze podczas Dnia Akademickiego wpisującego się w Dni Białegostoku. 27 czerwca szkoły wyższe, współtworzące IX Podlaski Festiwal Nauki i Sztuki, zaprezentują na Rynku Kościuszki atrakcje i niespodzianki adresowane do szerokiej publiczności.

Harmonogram i opis poszczególnych imprez festiwalowych znajduje się na stronie internetowej IX Podlaskiego Festiwalu Nauki i Sztuki

www.festiwal.pb.edu.pl

Wstęp na wszystkie wydarzenia festiwalowe jest bezpłatny.
Serdecznie zapraszamy.

Uroczystość otwarcia Festiwalu

Komitet Organizacyjny IX Podlaskiego Festiwalu Nauki i Sztuki zaprasza do udziału w uroczystości otwarcia Festiwalu, która odbędzie się 9 maja 2011 roku, o godz. 10.15 w Auli Dużej przy Wydziale Elektrycznym Politechniki Białostockiej.

W programie: koncert Chóru Politechniki Białostockiej i Zespołu Kameralnego pod dyktando Wioletty Miłkowskiej, wystąpienie JM Rektora Politechniki Białostockiej prof. dr. hab. inż. Tadeusza Citki i zaproszonych gości, wykład „Roboty mobilne - teraźniejszość i przyszłość” prof. dr. hab. inż. Zdzisława Gosiewskiego.

Kalendarium Festiwalu

- 9-10 maja 2011 r. Politechnika Białostocka, www.pb.edu.pl
- 10 maja 2011 r. Archidiecezjalne Wyższe Seminarium Duchowne w Białymstoku, www.awsd.bialystok.pl
- 11 maja 2011 r. Wyższa Szkoła Finansów i Zarządzania w Białymstoku, www.wsfiz.edu.pl
- 11 maja 2011 r. Niepaństwowa Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Białymstoku, www.nwsp.bialystok.pl
- 12 maja 2011 r. Wyższa Szkoła Kosmetologii i Ochrony Zdrowia w Białymstoku, www.wskioz.edu.pl
- 12 maja 2011 r. Wyższa Szkoła Menedżerska, www.wsm.bialystok.pl
- 13 maja 2011 r. Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Białymstoku, www.wse.edu.pl
- 14-15 maja 2011 r. Akademia Teatralna im. A. Zelwerowicza w Warszawie, Wydział Sztuki Lalkarskiej w Białymstoku, www.atb.edu.pl
- 16-17 maja 2011 r. Uniwersytet w Białymstoku, www.uwb.edu.pl
- 17-18 maja 2011 r. Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie, Wydział Pedagogiczno-Instrumentalny w Białymstoku, www.chopin.man.bialystok.pl
- 18 maja 2011 r. Nauczycielskie Kolegium w Białymstoku Rewalidacji, Resocjalizacji i Wychowania Fizycznego, www.nkrriwf.pl
- 19 maja 2011 r. Uniwersytet Medyczny w Białymstoku, www.umb.edu.pl
- 20 maja 2011 r. Wyższa Szkoła Administracji Publicznej im. Stanisława Staszica w Białymstoku, www.wsap.edu.pl

Dzień Akademicki

- 27 czerwca 2011 r. Dzień Akademicki, prezentacja białostockich uczelni wyższych na Rynku Kościuszki (od 14.00 do 20.00)

Patronaty:

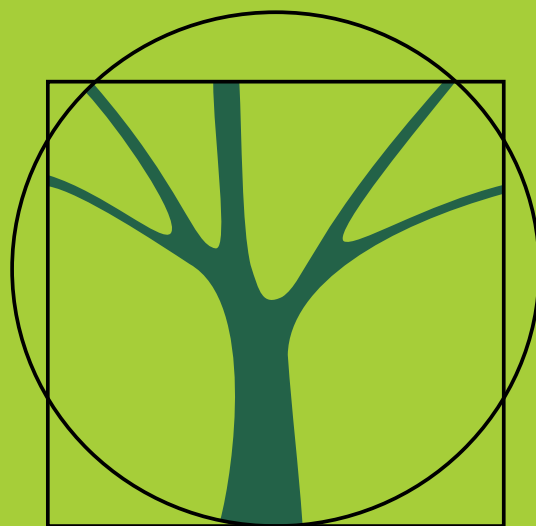
Patronat Honorowy: Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
Prezydent Miasta Białegostoku,
Marszałek Województwa Podlaskiego,
Wojewoda Podlaski.

Patronat Medialny: TVP Białystok,
Polskie Radio Białystok,
Kurier Poranny,
Portal Miejski Białystok Online,
Radio Akadera.

www.festiwal.pb.edu.pl

IX
podlaski

festiwal

nauki
i sztuki

dzień
akademicki

9 - 20 maja 2011

27 czerwca 2011

Patronat honorowy:

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Prezydent Miasta Białegostoku
Marszałek Województwa Podlaskiego
Wojewoda Podlaski

Koordinator:

Współorganizatorzy:

Patronat medialny:

